

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemam za avstro-ogrsko dežele za vse leta 25 K, za pol leta 13 K, za četr leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano's pošiljanjem na dom za vse leta 24 K, za pol leta 12 K, za četr leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, velja za celo leto 22 K, za pol leta 11 K; za četr leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuto dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od peterostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolje frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljenstvo je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravnosti naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je na Vegove ulice št. 2, vhod v upravnosti pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 35.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabilo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo ob pravem času ponovno, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

SLOVENSKI NAROD
velja za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leta . . . K 22 — | Četr leta . . K 5·50
Pol leta . . . 11 — | En mesec . . 1·90
Pošiljanje na dom se računa za vse leta 2 K.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leta . . . K 25 — | Četr leta . . K 6·50
Pol leta . . . 13 — | En mesec . . 2·30

Naroča se lahko z vsakim dnevom, a hkrat se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne ozlamo na dotično naročilo.

Liš se ustavlja 10. dan po poteku naročnini brez ozira vsakemu, kdor ne vpošije iste ob pravem času.

Upravnosti „Slovenskega Naroda“.

Papežev jubilej.

Poglavar katoliške cerkve jubilira. Dne 20. februarja je preteklo 25 let, kar je bil izvoljen papežem, in 3. marca bo 25 let, kar je bil kronan s papeško tiaro.

Cerkveni krogi se trudijo na vse načine, da bi se ta redki jubilej kar mogoče najsijsajnejše praznoval in da bi pokazal moč in veljavo rimskega papeža. Na to se polaga toliko večja važnost, ker je povsod, zlasti pa v katoliških deželah, nastalo mogočno, vedno naraščajoče gibanje proti posvetnim pretenzijam cerkvenih činiteljev in njih protikulturnim prizadevanjem.

Tudi pri nas Slovencih se trudijo cerkveni krogi, da bi priredili čim lepo in čim pomembnejšo manifestacijo v počasjenje papeža in čez vse jim je ležeče na tem, da bi v Rimu rekli: Ves slovenski narod se je papežu poklonil.

Toda — v Rimu tega ne bodo mogli reči, pač pa bodo najbrž — morda z obžalovanjem, morda pa tudi brez obžalovanja — morali konstatirati, da se velik del slovenskega

naroda, tisti del, kateremu pripadajo njegovi najizobraženejši sinovi — ni pridružil počeščenju najvišjega cerkvenega poglavarja povodom njegovega najlepšega jubileja.

Naše mnenje je, da se narodno-napredna stranka ne more in ne sme udeležiti papeževega jubileja.

Ne iz kakega osebnega nasprotstva proti papežu, ne iz nasprotstva proti cerkvi ali veri. S človeškega stališča sodeč bi se vzlic svojim svodomiselnim nazorom lahko udeležili jubileja, saj je vendar kaj izrednega, kar se namerava praznovati. Ali jubileja se ne kaže udeležiti v znak protesta proti razmeram, ki so jih v naših krajih ustvarili papeževi uradniki, škofje in drugi duhovniki.

Ne čutimo se poklicane soditi, kolike so zasluge papeža Leona XIII. za rimske katoliške cerkev. To prepuščamo drugim. Kot stranka, katera stoji na nacionalnem stališču, obravnavamo svojo pozornost pred vsem na to, kar je poglavar cerkev storil v narodnem oziru za nas, oziroma, kaj se je za njegovega vladanja zgodilo.

V tem oziru pa nam celo duhovniški listi ne vedo ničesar povedati. Pač citirajo izrek papeža Leona XIII.: »Po božjem sklepu se kaže, da je slovenski narod prihrenjen za posebne namene« — ali dejanja v dosegih teh posebnih namenov, dejanskih dokazov papeževe načinosti do Slovanov ne morejo navesti nobenih. Lahko bi bili sicer omenili, da je papež Leon uvrstil dan sv. Cirila in Metoda med one praznike, ki se morajo po vsem svetu slovesno praznovati, ali zamolčali so to, ker je papež slovenska blagovestnika pozneje zopet degradiral.

Tudi za časa Leona XIII. je ostal sistem katoliške cerkve Slovanom sploh in zlasti nam Slovencem skrajno neprijazen vzlic prej citiranemu papeževemu izreku.

Odkar je Leon XIII. rimski papež so se zgodile na Slovenskem stvari, ki so zasekale slovenskemu narodu globoke rane. Odkar je Leon XIII. papež, je bil imenovan pokojni Missia najprej škofom v Ljubljani in potem nadškofom in kardinalom v Gorici. Missia je duševni oče tiste stranke, s katero je danes slovenski narod zapleten v najhujši boj in Missia je ustvaril to stranko, da bi zatrli narodno in kulturno gibanje mej Slovenc.

V tem času je bil poslan v Celovec škof dr. Kahn, ki je bil osredotočil vse svoje delovanje na to, da bi koroške Slovence odvrnil od narodnega dela in jih potopil v nemštvu in v klerikalizmu.

V tem času se je na Primorskem začela ljuta vojna duhovnikov proti slovenskemu bogoslužju in je bil slovenski jezik pregnan iz mnogih cerkva, v katerih je imel od pamтивeka domovinsko pravico.

V tem času je bil imenovan ljubljanskim škofom dr. Anton Bonaventura Jeglič, tržaškim škofom pa dr. Nagl, ki je slovenskega jezika ravno tako nezmožen, kakor colovški škof dr. Kahn, samo da ni nikdar prišel v položaj oblubit, da se tega jezika nauči in mu torej ne bo treba obljube prelomiti.

Ta dejstva, katerih vsako je hud udarec za slov. narod, ta dejstva, ki bi se lahko še dala izdatno pomniti, so pač jako čudna ilustracija gori navedenih papeževih besed. Lahko bi se tudi reklo — krvava ironija. Vemo sicer, da papež osebno ne zadene vsa odgovornost, da se tudi v cerkvi marsikaj zgodi, kar mu ni po volji, ali papež je in ostane nositelj tistega sistema, kateremu se imamo za vse to zahvaliti in zato pade nekaj odgovornosti na vsak način tudi na njega.

Toda vzlic vsemu temu, bi se narodno-napredna stranka morda vendar vdeležila papeževega jubileja in starčku na papeškem prestolu izrazila svoje spoštovanje in svojo udanost, dasi no razmere na

Slovenskem, zlasti pa na Kranjskem po krivdi papeževih uradnikov postale tako neznotne, tako vnebovpijoče, da je treba proti njim na posebno slovesen način protestirati, tako protestirati, da se to ne bo moglo preslišati, tako, da se bo čulo notri v Rim.

Popisovati teh razmer ni treba. Kar uganja kler. stranka na Kranjskem, to presega vse meje, kaj takega je drugod v Evropi popolnoma nemogoče, ker bi povsod provzročilo krvavo revolucionijo, poulične boje z vsemi strahotami, ki jih na vladno spremljajo. Počenjanje klerikalne stranke je tako, da je v nekdaj čez vse pobožni kranjski deželi na tisoče in tisoče ljudi pripravljenih izstopiti iz katoliške cerkve, storiti torej korak, ki se pač sfuri samo v najskrajnejši sili.

Nečemo reči, da papež to počenjanje odobrava. Ali papež je poglavar cerkve, škofje in drugi duhovniki so njegovi uradniki in delajo v njegovem imenu in zato je za nas popolnoma vse eno, če papež ve ali ne ve, kaj se pri nas godi. Rim ima moč, da tem razmeram konec naredi in mi vidimo, da se Rim ne gane. To je za nas dovolj.

Proti tem razmeram pa, ki so jih vstvarili papeževi uradniki, se borimo mi z največjimi težavami in z največjimi, dostikrat uprav nadloveškimi žrtvami; pod temi razmerami ječi vsa dežela, trpi vse prebivalstvo, trpi vse javno in vse zasebno življenje. Proti tem razmeram protestujemo dan na dan in v protest, v najslovesnejši protest proti tem razmeram in sploh proti vsemu počenjanju škofa Jegliča in njegovih duhovnikov se narodno-napredna stranka ne more in ne sme udeležiti papeževega jubileja.

Kot človeku želimo papežu vse dobro in od vsega srca, ali slavno-

stim v njegovo čast se ne moremo pridružiti, ker so razmere, v katerih živimo, prežalostne.

Državni zbor.

Seja dne 27. februarja.

K seji je došlo jedva do sklepčnosti potrebno število poslancev, kajti poslanci iz oddaljenih dežel so si podaljšali pustne počitnice do prihodnjega torka. Sicer pa tudi ni bilo pričakovati posebno opasnega predmeta. Večji del seje so izpolnile interpelacije in debate zaradi navala na nemško hranilnico v Pragi, potem se je še razpravljalo o zakonu glede pridobinjskih in kmetijskih zadrug, kakršen zakon je zavrnila gospodska zbornica. Razum omenjenih interpelacij pa je bilo podanih še več drugih; med drugimi so interpelirali posl. Vuković zaradi prepovedi koncerta, ki so ga nameravali prirediti dunajski Slovani na korist macedonskih begunov; posl. Malik je predlagal izdajo zakona o izvrševanju živinodravniške prakse; posl. Daszynski interpelirali zaradi arretiranja nekega ruskega državljanja na avstrijskih tleh itd.

Tudi ministri so odgovarjali na razne interpelacije. Trgovinski minister baron Call je odgovoril na interpelacije glede razmer pri donavski parobrodni družbi; nadalje na interpelacijo glede odpovedi trgovinske pogodbe s Srbijo, pri kateri priliki je izjavil, da si vlada vse prizadeva, da se trgovinska politika vodi dalje po dosedanjih potih.

Na predlog posl. Fiedlerja se sklene o pridobinjskih in kmetijskih zadrugah nujno obravnavati. Porabila pa se je ta prilika, da se je le govorilo o nemški hranilnici v Pragi. Posl. Fiedler je očital hranilnici, da je podpirala s svojim denarjem stavbo nemškega gledališča, kupila "grand hotel" ter ga poklonila nemškemu "Studentenheimu", da se pritegnejo na praško vsečilišče dijaki iz Prusije. Tudi je dokazal, da zavod ne temelji popolnoma na zakoniti organizaciji. Nemška hranilnica je politična bojna organizacija Nemcev na Češkem.

LISTEK.

Praška pisma.

Run na bogato, v nemških rokah se nahajajočo hranilnico je pokazal, kako zelo je defravdacija v svetovnem posojilnicu podkopala zaupanje v denarne zavode. Že zadnje mesece sem je ljudstvo, osobito po deleži jemalo svoj denar iz posojilnic in ga vlagalo v hranilnice. Zdaj pa, ko se je raznesla vest o izmišljenem krahu "češke" hranilnice so osobito mali, neinteligenti vkladatelji docela izgubili vsako hladnokrvnost. Palača češke hranilnice je bila zadnje dni kar oblegana, vsa široka ulica je bila polna vznemirjenega ljudstva, da je bilo treba poklicati policaje na konjih, da so vsaj električnemu tramvaju in vozovom napravili prosto pot. Nezaupnost prebivalstva po deželi do denarnih zavodov, ki bi znala imeti še kaj žalostne posledice, tako malo zasluži češka hranilnica, vkljub vsej svoji solidnosti, naše simpatije. Češka hranilnica živi skoraj z večine s kapitala češkega prebivalstva dežele, obohatela je od češkega denarja, vendar je njen vodstvo čisto v nemških rokah, in razume se, da podpira "češko" hranilnico iz svojih dohodkov le prizadevanje Nemcev, ustavljena nemške šole

preko 230 milijonov krov. Te številke pač jasno dokazujojo, kako nepotrebno je vsak strah. Češka hranilnica je najbogatejša v celi Avstriji in vendar je bila vera v njeno solidnost podkopana v par dneh samo na podlagi izmišljenih pripovedovanj. Hranilnica je izplačala že preko 15 milijonov krov vlog in še vedno se tlačijo pred blagajnicami mali neinteligenti vlagatelji iz dežele, kateri ne čitajo nobenih listov in so nepristopni vsakemu pametnemu pripovedniku. — To je posledica manipulacij v svetovnem posojilnicu, v katero je imelo ljudstvo neverjetno zaupanje — saj so bili duhovniki, Kristusovi namestniki njeni vodniki!

Kakor je obžalovati rastočo nezaupnost prebivalstva po deželi do denarnih zavodov, ki bi znala imeti še kaj žalostne posledice, tako malo zasluži češka hranilnica, vkljub vsej svoji solidnosti, naše simpatije. Češka hranilnica živi skoraj z večine s kapitala češkega prebivalstva dežele, obohatela je od češkega denarja, vendar je njen vodstvo čisto v nemških rokah, in razume se, da podpira "češka" hranilnica iz svojih dohodkov le prizadevanje Nemcev, ustavljena nemške šole

in je povsod in vedno zaščitnica nemških pohlepnosti na škodo Čehov. Njeno postopanje je v tem oziru analogno delovanju naše kranjske hranilnice in je še bolj jednostransko in nepravično. Zato se ni čudit, ako žele rodoljubi, da bi vsi Čehi porabili priliku, se končno zavdili svoje narodne dolžnosti in vzdignili svoje kapitalije iz hranilnice, ki deluje le v njih lastno škodo, ter naložili denar v svojih lastnih denarnih zavodih.

Nemci so že brez tega dovolj obvestni in nerazumno bi bilo, ako bi jim Čehi sami pomagali zatirati svoje lastno pleme. Karakteristično pa je, da jim klerikale oziroma duhovščina in osobito razni redovi pri tem, kar največ pomagajo. V vseh redovih se zadnja leta strašno širi nemškarstvo in sovrašča do Čehov. V mnogih redovih je občevalni jezik edino zvezličavna nemčina in Čehi se pošiljajo v druge nemške dežele, da bi se z vso silo preprečila probuja narodne zavesti tudi v teh krogih. Osobito nekateri redovi so postali v svojem počenjanju že kar predzrni. Tako je v zadnjih dneh imenovalo vodstvo bolnišnice usmiljenih bratov v Pragi primarija za notranje

bolezni Nemca, čeravno je že kirurščini primariat v rokah Nemca in je bilo pričakovati, da se bo oziralo zdaj na Čeha. Češki lekarski krogi so pričakovani, da je pač samo po sebi razumljivo, da dobi to mesto češki zdravnik in sicer kateri izmed univerzitetnih docentov, da se s tem razmnoži število zdravnikov-ucenjakov prškega češkega zdravniškega načrata. Razume se, da se češki zdravniki ne zadovolijo s takim ravnanjem usmiljenih bratov in bodo iz tega koraka izvajali svoje konsekvence. Brez tega imena vlada za prške visoke šole dvoje merilo, in zdaj bi manjkalo samo še, da bi še vodstvo reda, ki je odkazan na podporo češkega prebivalstva. Prage in kraljevine češke, pošpeševalo tuji germanisačni duh.

Te dni je bil zaslišan v petem procesu zoper fabrikante plemstva tudi minister dr. Rezek. Mejtsky, človek, ki je dovršil samo tri gimnazialne razrede, ki pa je imel vkljub temu v genealogiji tako "sijajne" vspehe, da je dobil v kratkih letih preko 50 tisoč kron honorarja za svoje falzifikate, je žalostni junak tega procesa. Obdolžil je ministra, da je falzifikiral zapiske o rodbini Růžek in Trmol. Ali v dobi,

ko so bila ona falsa narejena, je bi minister še tercian in kvintan v Jindř. Hradci in ni mogel biti v Pragi. Branitelj toženega Mejtskega je vprašal ministra, ako bi odstopil od sodnega zasledovanja obtoženca z ozirom na njegovo rodbino. Minister Rezek je na to izjavil, da ga spravlja to vprašanje v zadrgo. Bil je zelo težko obdelovan in seglo se je na to, kar jedino ima, na njegovo čast. Bilo mu je zato draga, da je bil poklican k zaslišanju, da more javno vso stvar pojasnit. Branitelj zahteva nekako kristjansko ljubezen,

Posl. Wrabetz je tudi prišel od zakona, o katerem se je debatovalo, na nemško hranilnico ter isto zagovarjal proti Friedlerjevim obdolžitvam.

Posl. Formaneck in Fresl sta istatako kritikovala ta denarni zavod. Čehi niso uprizorili gonje zoper zavod, temuč hranilnica ščuva zoper prasko slovansko prebivalstvo.

Posl. Tschau je skušal dokazati, da je cela stvar zoper hranilnico uprizorjena z namenom, da bi se pridobila sv. vaclavski posojilnici državna pomoč. Češki poslanci so ugovarjali.

Posl. Urban je na široko zagovarjal hranilnico.

Posl. Dyk je dokazal nasprotno ter je prišlo med njim in poslanci Albrecht, Stein in Grössl do ostrih kontroverz.

Ko je še govoril prav obširno posl. Pergelt, se je generalna debata prekinila.

Ministrski predsednik je potem odgovarjal na celo vrsto interpelacij med drugimi tudi na Urbanovo zaradi nemške hranilnice v Pragi, češ, da je pri zavodu vse v vzornem redu. V odgovoru na interpelacijo posl. Vukovića je rekel dr. Körber, da se je nameščani koncert moral prepovedati, ker bi se to v inozemstvu smatralo za strankarsko vmešavanje v makedonske razmere.

Prihodnja seja bo v torek. Na dnevnem redu je prvo branje budgeta in prvo branje nagodb.

Reforme za Makedonijo.

Ze so se začele oglašati kritike o avstrijsko-ruskih reformnih načrtih. Bolgarsko in srbsko časopisje presoja načrte precej malodušno in nezaupljivo. Tudi Macedonci so se že izjavili, da so reforme nesprejemljive, tudi če bi več nudile, kakor avstrijsko-ruske, dokler velevlasti ne jamčijo, da se bodo tudi izvršile, temuč jih prepričajo na milost in nemilost turški vladi. Bolgarski list »Večerna pošta« imenuje reformne načrte »mednaroden cinizem« ter napoveduje vojno in ustajo. Vendar so trenješji Macedonci voljni počakati, ali se bodo predlagane reforme izvedle, preden reforme povsem zavržejo. Albanci so ostali slej ko prej neizprosniti, posebno oni v Djakovu in v Mitrovici napovedujejo boj do skrajnosti. In ker imajo več svojih ljudi v sultanovi bližini, katerim sultan vse zaupa in veruje, ni izključeno, da bodo istega pregorovili zase. Posebno v Srbiji so z načrti nezadovoljni, ker se v istih prav nič ne omenja usode srbskega ljudstva v Stari Srbiji. Tudi prevladuje mnenje, da so reforme neizvedljive, dokler se Albanci ne razorožijo. Nezadovoljnost v Bolgariji je pač umljiva s praktičnega stališča. Tako med uradništvtom kakor tudi med častniki je tako mnogo agitatorjev, ki so si rešitev makedonskega vprašanja čisto drugače snovali. Računali so na razširjenje bolgarskega ozemlja,

s tem pa tudi na ugodnejši avanzma, ker bi se število uradnikov in častnikov moralo znatno pomnožiti. Nesebično sodijo reformne načrte na Grškem in Rumunskem, kjer so iste tudi s splošnim zadoščenjem sprejeli. Tudi v Italiji imajo svoje pomisleke proti avstrijsko-ruski akciji. Italijanska vlada je poslala polkovnika Signorileja v Makedonijo, da se na lastne oči prepriča o razmerah ter poroča vladu. Istočasno sta se ustanovila v Milianu dva odbora, eden za Makedonijo, drugi za Albanijo, ki nabirata denar za ustaše.

Politične vesti.

— Spojitev hrvaških opozicijskih strank je naletela zopet na oviro, ki pa se bo skoraj gotovo mirnim potom premagala. Vprašanje se namreč suče okoli spojitev vseh treh strankarskih glasil (»Hrvatska«, »Obzor« in »Hrvatsko Pravo«). Ker je vsako teh glasil ustanovljeno z večjimi žrtvami strankinjih pristašev, bo treba obe prenehajoči glasili primeroma odškodovati.

— Avstrijsko-italijanska trgovinska pogodba se bo najbrže zavlekla vsled ogrske obstrukcije; ker ni mogoče določiti roka, kdaj bo ogrski državni zbor sprejel carinski tarif, se tudi pogajanja za novo trgovinsko pogodbo ne morejo pričeti. Italijanska vlada ima že izdelan podrobni avtonomni carinski tarif, ki daje agrarcem velike koncesije.

— Nemška budgetna komisija je včeraj nadaljevala vojni etat ter zopet črtala mnogo vladnih zahtev.

— Sprememba vlade na Bavarskem. Splošno se zatrjuje, da je sedanji vladar utrujen ter se hoče na svoj rojstni dan (12. marca), odpovedati vladu. Da se omogoči nastop vladu prinemu Ljudoviku, se ustava spremeni.

— Papežev jubilej. Včeraj je sprejel papež diplomatični zbor, ki mu je izrekel čestitke ter nato defiloval mimo jubilanta. Katoliškim diplomatom se je tudi izkazala posebna milost, da so smeli papežu poljubiti — nogo.

— Reforma učiteljskega disciplinarnega zakona. Naučni odsek bo v današnji svoji seji med drugimi nujnimi zadevami tudi obravnaval o preosnovi disciplinarnih predpisov za učitelje.

— Obstrukcija na Ogrskem. Ljudska stranka je sklenila obstrukcijo nadaljevati.

— Ogrske volitve. Pri dopolnilni volitvi v Szant Martonu so se dogodile pravcate bitke med volilci napredne in ljudske stranke. Okoli 50 volilcev je bilo tako hudo ranjenih, da se niso mogli udeležiti volitev. Prepirajoči so tudi začigli dve hiši. V drugi občini so se obdelovali z gnojnimi vilami. Neki kmet je bil preboden.

— Višnjem predsednikom v Poznanju je imenovan vladni predsednik

pl. Waldow, ki slovi za odločnega konservativca.

— Gledo Macedonia je izjavil ruski poslanik v Carigradu, Tiglov, da se ni zanašati, da bi Turčija izvedla reforme. Koncem marca je pričakovali splošno ustajo, katere posledice se niti ne slutijo za svetovni mir.

Dopisi.

— Iz Novega mesta. Mnogo veselic se je že priredilo v naših čitalniških prostorih, toda tako sijajno, kakor zadnja maskarada »Lukežev semenj«, ni še vspela nobena. Za najlepšo veselicu se je smatrala dosedaj zadnja veselica požarne brambe, ki je zares izredno ugajala vsem udeležnikom, toda maskarada jo je še v marsičem prekosila; lahko trdim, da ni bilo v čitalnici še nikdar toliko živahnosti, toliko veselja in neprisiljene zabave, kakor na ta večer. Vsi čitalniški prostori so bili natlačeno polni in kamor si pogledal, povsod si videl vesele obrale. Smeh, veseli in živahni razgovori so se razlegali po sejmišču, po gostilniških prostorih in po plesnišču. Posebno živahno je bilo seveda vrvenje na sejmišču, ki se je priredilo v plesni dvorani. Tu je nastala taka gnječa, da včasih ni bilo mogoče naprej. Med sejmarji so se nam posebno prikupile brhke Kranjice in Hrvatice, ki so v lepih narodnih nošah prodajale v svojih prodajalnah, ličnih šotorčkih in bazarjih najrazličnejše blago. Na sejmu je bilo videti pa tudi vsakovrstne druge obrale, ki jih srečavaš ob takih prilikah. Mnogo zabave je na tem prostoru provzročil cigan, ki je imel zaradi svoje tatinske narave veliko opraviti z mestno policijo in magistratom. Nad vse originalen je bil dalje nastop kmeta, ki je ponujal vinsko pokušjo. Prav zanimive so bile med sejmarji maske ciganke-vedeževalke, meštarja, juda, zobercerja, Bošnjaka, Kočevarja s pomerančami, policajev, sodnijskega služe, prestara, slavičarja itd., ki so vsi izvrstno rešili svoje uloge. Izmed raznih šotorčkov moramo posebno omeniti okusno ozaljšan šotorček, kjer se je v malih kozarčkih točilo razno buoteljsko in namizno vino in kjer so se dobile tudi vroče klobasice. Ta šotorček je bil ves v zelenju, tako da je izgledal kakor lepo obraščena vrtna lopa, in kar ga je posebno kinčalo, to so bile lepe razne majolike, puterki in drugi emblemi, ki so bili prav okusno na njem obešeni. Izmed mask, ki so nastopile na sejmu, moramo omeniti zlasti krasne maske, ki so predstavljale vinsko trto, škrateljno, zajčka, potem Neapolitanko, ki je prodajala cvetlice, Švicarko, Elzsinjo itd. itd. Med moškimi maskami nas je zanimal interesantan zamorec, lepi mornar, imeniten gigerl, pirot itd. Razun mask je bilo na sejmišču seveda vse polno občinstva, tako da si časih težko preril skozi gnječo. Tik sejmišča, na odru in v gledališču

garderobi, je bilo prirejeno zabavišče. Tukaj so bili postavljeni šotori mejažerije, kinematografa, panoptikuma, panorame in Gašprčkovega prizorišča. Na tem prostoru je bil tak dirindaj, da sam sebe nisi razumel. In kako tudi ne! Različna godba, lajne, harmonika, boben, činele, vse to je napravilo toliko šuma in hrupa, da si nehoti mislit na dunajski prater. Originalne so bile maske posestnikov teh zabavnih etablismajev; vse so se prav pošteno trudili, da so ponudili sejmarjem kolikor mogoče užitka in veselja. Kakor tukaj, tako je bilo pa tudi po gostilniških prostorih vse živo in veselo. Restavratev »pri Gambrinu«, ki je točil samo pivo, je imel vse polno gostov. In ravno tako polna je bila tudi kavarna in vinska klet. Vinska klet se je po svoji dekoraciji in sceneriji tako dopadla, da so bili vsi iznenadjeni. Odprla se je ob 10. zvečer s koncertom vrlih tamburašev, ki so nastopili kot ogrski cigani v krasnih kostumi. Igrali so tako izborni, da jih je vse navdušeno poslušalo in da ni bilo ploskanju konca. Vse se je trlo krog njih, tako je do padla vsem njih godba. Smelo trdim, da bi se bili s tem koncertom in v vinsko kletjo lahko pokazali v vsakem večjem mestu, tako vrlo dobro se je posrečila ta priredba. Za zabavo sta pa tudi skrbela imenito kostumiran krščarja »vinske kleti« in restavracije »pri Gambrinu«. Tudi na plesnišču, kjer se je začela zabava šele potem, ko se je pospravilo sejmišče, je bilo vse živo in veselo. Orkester novomeške godbe, ki je na tem prostoru sviral, se je pošteno trudil, da je ustrezal zahtevam mnogočtevih plesalcev, ki so rajali do ranega jutra. Na vseh, ki se je dosegel s to veselicu, je čitalnica lahko ponosna; zato moramo odboru, ki se je »ad hoc« konstituiral iz nekaterih dam in gospodov, odkritočno čestitati, kajti izvršil je svojo nalogo v kratkem času tako dobro, da so bili vši iznenadjeni. Bodu izrečena vsem srčna hvala za to! Čitalnica se je pa ta večer vnovič lahko prepričala, da se dā društveno življenje v njej gojiti in povzdigniti, toda le ob složnem delu vseh poklicanih krogov in ob primernem vpoštevanju meščanskega življa, kar bi morala zlasti naša mlada inteligenca nekoliko bolj uvaževati, kakovor se je to godilo do zadnjega časa.

— Iz Ribnice. Plesna veselica, katero je priredil klub slovenskih biciklistov »Ribniška dolina«, se je obnesla v vsakem oziru nepričakovano dobro. V dvorani, katero je društvo krasno dekoriralo, je bilo zelo živahnih; plesalo se je neumorno in tretjo četvorko je plesalo še 20 parov. Veliko število mask je s svojimi šalami zbujovali občni smeh. Društvo je na to veselico lahko ponosno, akravno se je balo od strani občinskih odbornikov abstinence. Hvala torej vsem udeležnikom od daleč in blizu. Da je pa res prijetno moral biti, je

dokaz to, da se je sam peklenški glavar med svojimi podložniki z tesnimi rokavicami vrtil do dne. Poselna zahvala gospodom: Adastu, Franku in Egonu, kateri so salon tako izborni dekorirali, kar je stal dokaj truda in poživovalnosti. Le tako naprej!

I. K.

— Iz Trsta. Med mojo boleznijo, ko sem ležala na smrtni postelji v bolnišnici, se je — nočem reči zlobna oseba, ker mogoče ni tega iz zlobe storila — izmisliла ter trosila okrog laž, da sem gotovo jaz pisala one dopise, obelodanjene v »Slovenskem Narodu« in naperjene proti »Marijini družbi«, oziroma velečastitemu gosp. Šembergerju. Ker gre to od ust do ust ter se mi s tem krvica dela, prosim slavno uredništvo, da s častno besedo potrdi, da jaz nisem pisala niti poslala omenjene dopise. (Op. uredništva: Potrijujemo.) Dolž se me pa vsled tega, ker je bil v rečenih dopisih omenjen tudi zavod sv. Nikolaja. Jaz potrijujem s svojo častno besedo, da mi ni niti sedaj znan pisatelj omenjenih člankov, kateri govoriti ni prav ukrenil, da je mešal zavod med osebne in strankarske boje, ker s tem je rečenemu zavodu več škodoval, nego koristil. Jaz se polnoma zavedam svoje naloge kot voditeljica ter sem nad strankami, ker zavod ni nikako politično, nego človekoljubno podjetje ter se zdržuje vsega, kar vem, da lahko škoduje omenjenemu zavodu. Kar sem kdaj pisala, podpisala sem še vselej ali s polnim imenom ali pa »Zmagoslava« in »Darinka«. Le za te podpise sem odgovorna. Dolžnost je torej onemu, ki mi dela krvico, da laž, ki jo trosi, popravi, ako ima kaj značaja, drugače je zloben lažnik, kateri zasluži moje zaničevanje! Najbolj me pa boli, da je dotični porabil priliko, ko sem ležala na smrt bolna, ker je vedel, da se braniti ne morem. S tem je pokazal svoje blago in plemenito srce!

Marija Skrinjar.

Boj proti tuberkolozi in najnovejše ministrske odredbe.

(Konec.)

Kako pa se ima vršiti ta boj? Poglejmo si nekaj našega sovražnika! Poglejmo, kako so živiljenki pogoji bacila tuberkuloze!

Ako se posuši infekcijozen pljuvec, razpadne s časom v prah, ki ima v sebi virulentne kali, tuberkulozne bacile. Živiljenko močni pa ostanejo bacili samo v temi, kakor so to doznali poskusi. Solnčna svetloba umorja jih v par minutah, a tudi navadna dnevna svetloba uniči moč njihovo. — Jasno je nadalje, da bo ondi največ kalij, kjer je največ prahov kjer ni ventilacij, kjer je nesnažnost doma, kjer je malo svežega zraka.

Inficiral se bo torej najprej človek z njimi, ki živi v takih pogojih, ki dela in spi v zaduhlih, temnih, nezračenih, nečudnih prostorih.

Dalje v prilogi.

vseh narodov. Kdo ne čita s strastjo proizvodov sloviti francoskih književnikov. Kdo ne pozna, sosebno v nas, nemških pisateljev in pisateljev sedanja in prejšnje dobe. Da, kaj najnjemo se občudujem vsemu, kar je vzvišeno, kar je lepo. Ali kar je naše ljubimo s podvojeno silo. Lepa, da, krasne so tuje pesmi. Ali pesen slovenska je milejša, slajša, sega v srce, kakor nobena, saj je speta v dragem materinem jeziku.

Toda, vrnimo se k Prešernu! Koliko plemenito sočutje z bolestjo in bedo ubozega dekleta izraža pesnitev »Zapuščena«. In »Nezakonska mati«! Pesen, tako priprosta, zajeta iz vsakdanjega življenja, in vendar tako pretresljiva, govorji celo knjigo; knjigo življenja ubozega, prevaranega dekleta in nje zapuščenega otroka. In kako je rešil pesnik to vprašanje? Vzklila je s porodom deteta v njenem srcu ljubezen materinska. Oj ti zlato, ti sveto srce materinsko! Ti sprejmeš človeka, ko zagleda svet in ga ne zapustiš, dokler ti ne utrpne v smrti to zlato, zvesto srce!

Vselej, kadar čitam Prešernovo

Prešeren in Slovenke.

Predavanje gđe Ernestine Jelovškove v »Splošnem slovenskem ženskem društvu«.

„Preslabo peti boje vam sloveče, Pojo Kranjc lepoto moje strune“.

Od nekdaj so bili pesniki ljubljenci ženstva. Da tudi v tem oziru Slovenke ne delajo izjeme, svedoči današnji večer, ki ga je priredilo naše »Splošno slovensko žensko društvo« v spomin, da se je ponovilo danes četrto leto čez petdeset, kar je preminul Prešeren, ljubljenc pesnik slovenski.

Da, Slovenci ljubijo svojega Prešerena in tudi ponosni so nanj, toda pozno ga še premalo! Velečislane slušateljice! Ne pričakujte, prosim, od mene bogosigavski kako učenih razprav o Prešernu. Položiti hočem le roko na srce in govoriti o Prešernu kakor živi v moji duši, kakor umejam jaz pesnitve njegove. Govorim z vami, kakor govoriti mati z ljubljeno hčerkko o edini ljubezni svoji.

Ljubiti bi imele Prešerena še posebno Slovenke. Poezije njegove bi

moral imeti ali vsaj poznati vsaka količaj naobražena Slovenka. Saj, kolikor poznam jaz pesnikov slovenskih, ni nobeden njih opeval Slovenke v tako lepih in različnih pesnih.

Da se pa Prešeren klanja pred vsem ženskimi lepoti, se ni čuditi: Saj na umetnika vpliva vse, kar je lepo in blago še z dokaj večjo silo, kot na navadnega človeka. — In koga ne veseli gledati mlademu dekleto v zorno lice, v nedolžno, milo oko, v katerem se zrcali, takorekoč, lepota stvarstva. In kaj šele pesnik, umetnik, s svojim mehkim srcem, s svojo rahločutečo dušo! Da, da, lepota je zmagovita! Ali to le za nekaj časa. Ako se ne zdržuje ž no blago, plemenito srce in bistri duh, ni lepo dekle več »boginja«, temveč le »lepa stvar« in pesnik je izgubil svojo vero! V sonetu: »Cel čas so blagih sapic pogreš'vale« se boji pesnik, da Julija in druge »zale Slovenke« »nemški govorit umetne«, bodo njegove pesni, »ker s Parnasa so očetne

Izkušnje pa so pokazale, da oboli med takimi ljudmi zopet oni naj ložje, čigar zdravstveno stanje sploh ni povoljno, človek, ki se slabio in nezadostno hrani, ki je prisilen delati v legah, kjer pljuča nepovoljno, ali površno vzdihava, kjer ljudem nedostaja prilike pregibati se v prostem, neokuženem zraku itd. Statistika trdi, da je tuberkuloza v slojih, materijelno dobro situiranih, sorazmerno redka, a da je pri ljudeh tako imenovanih nižjih slojev izdatno pogostejša, tako, da jo danes mnogi nazivajo naravnost proletarijatsko bolezno.

Iz teh podatkov se bo dala tudi posneti pot, po kateri se ima vršiti boj: priskrbeti revnim in delajočim slojem ugodnih življenskih razmer, gledati, da se ljudje primereno preživljajo, da se skrbti za obrtno higijeno, da ima delavec zračno in človeku primereno stanovanje — s kratka: v boju proti tuberkulozi se gre za del socialnega vprašanja, tu je socialna higijena na vrsti; za uspešen boj je treba velikih socialnih reform — odredbe o pljuvalnikih pa so v primeri z onimi resnimi, važnimi in prepobrenimi preosnovami tako malenkostne, da postajajo — smešne.

Kaj se pač hoče ž njimi doseči? Ako jih ima recimo gostilničar nastavljene po svojem lokalnu, ali se bo primerno skrbalo za desinfekcijo izbluvkov? Kdo bo plačeval dotične snovi? Ali ima gostilničar nalog siliti svojega gosta, da pljuje v pljuvalnik? In če ta tega ne stori, ali se ga bo kaznovalo radi prestopka proti varnosti življenja? Ali bodo gostje od mize vstajali in hodili boge v kateri kot posebej pljuvat? — Kaj pa še na deželi? Kdo bo pa nadziral vse te odredbe? Žandarmija, županstvo, ali kdo? In ali si bosta naš kmet in naš delavec, ki dostikrat še za sol nimata, omislila drage higijenične pljuvalnice?

Theoretično je misel o pljuvalnikih vse diskusije vredna, ali v prakso prenešena je ali neizvedljiva, ali pa tako slabo izvedljiva, da ne bo po našem mnenju imela nobenih higijeničnih rezultatov. Če je mislila vlada že začeti boj pri pljuvalnikih, naj bi šla raje korak naprej, in sploh prevedala po javnih lokalih samo na sebi — oskutno — pljuvanje po tleh. In ker se pri starih navadah in starih ljudeh malo da opraviti, naj bi se upeljalo, da se že otoči po šolah ude pljuvati v vedno čedne rute — s tem bi bilo konec ostudne navade, in tudi v smislu razpršilne infekcije bi bilo gotovo več doseženega, kakor pa s tem pljuvalniki. A pri nas se pljuje po ljudskih in srednjih šolah, po cerkvah in gostilnah, po vežah in cestah — in pljuvalo se bo navzdic vsem lepim pljuvalnikom tudi še lepo naprej, če se ne prične pri mladini odpravljati takih in enakih razvod.

Tukaj je treba zastaviti nož, in urezati v živo. Pred vsem je treba pouka, tudi higijeničnega pouka. A kdo se bo brigal za to, ko niti 10. del vseh inteligentnih slojev nima najprimitivnejših pojmov o higijeni. Po katerih šolah pa se uči kaj o higijeni, ki je saj toliko potrebna za življenja, kakor veronauka na višji gimnaziji, dobro umevna psihologija v osmem gimnazijskem razredu, ali kaka zverižena pesniška mera pozabljene grške odeli! In na učiteljičih, kaj se tam stori za higijenični pouk? Kaj na višjih deklinskih šolah? Kaj med prostim ljudstvom? Še tiste bore

mal sanitarnih odredb pa, kar jih imamo, stoji na papirji, in ně zmeni se zanje živa duša ne. Na sveže urezne polega naš kmet še slejo kakor preje pajčevine in konjske fige, in razne babice hodijo k porodom z rokami, kakor bi se pripravljale v hlev, kidač gnoj!

Tako stoji pri nas s higijeno, v državi, kjer ima najvišji sanitarni organ jedino le posvetovalni glas, in manj eksekutive, kot najnižji politični uradnik. Predno se ne pospotjuristi do spoznanja, da niso rojeni medicinski izvedenci, in da je zdravstvo jedna najvažnejših državnih stvari, pa še dolgo ne bo bolje, na vzlici vsem visoko bobnečim, človekoljubju se topečim ministrskim odredbam.

Ta najnovejši ukaz govorji tudi o bolnišnicah, o strežniškem personalu po njih, in raznih drugih takih stvareh. Če bi bila kje ta ministrska naredba na mestu in izvedljiva, tedaj bi bila po bolnišnicah. A poglejmo malo po naši deželi, in videli bomo, da ne manjka samo zahtevanih pljuvalnikov in zdravega strežniškega osejja, ampak, da je nekaj takih »zavodov«, katerim bi moralna slavna vlada sploh prepovedati nastanjevanje bolnikov v njih. V mislih imamo kranjske blaznice. Leta in leta prenapolnjeni so skrajno vsi prostori, in bolniki so natlačeni po njih, kakor slaniki po sodih; radi prenapolnjenja so si drug drugemu na poti, in leta in leta spē — ker ni ne postelj ne prostora — po tleh, zdravi med tuberkuloznimi v zadehlih, dostikrat slabo zračenih prostorih. Blaznica na Studencu prenapolnjena je davno že čez vsako dopustno mero; a kdor želi videti nekaj naravnost groznejšo, potruditi se v hirnico sv. Jožefa v Kravji dolini, — kjer vlada samo ena bolezen, na kateri umre pa s skoro apodiktivno gotovostjo vsak, kdor je tako nesrečen, da pride tjakaj — in to je tuberkuloza. Tamkaj je okuževališe prve vrsts, tuberkuloza v čistem razpoloženju, v klasičnih »Reinculturah« doma. A tega nič ne vidi, temu nič ne opomore — in tudi slavna vlada se teh nesrečnikov dolejše ne si vedela z drugim spomniti, kakor s tisto lepo brošurico o pljuvalnikih in drugih higijeničnih postulatih, onih nesrečnikov, katerim manjka prostora, da bi se gibali, postelj, da bi spali in zraka, da bi dihal v njem!

Kaj naj hote vse take malenkostne in neizvedljive odredbe, kjer manjka najprimitivnejših pogojev, da bi jih bilo mogoče plodonosno uredničiti, kjer manjka temeljnih socialnih in higijeničnih reform, kjer bi se dalo ljudstvu takih življenskih odnosa, ki so sami ob sebi najboljša garancija za ljudsko zdravje. Izboljšajte ljudem eksistenčne pogoje, preživljajte jih in skrbite zanje, da se dobro hranijo, dajte jim dobre stanovanj, zraka in luči, prostosti in gibanja, pametno in dobro uredenih šol, spravite obale v zdravstveno povoljne oskrbovalne zavode, potem pa pričnite s finesami, če mislite resno z ljudskim zdravjem. Noben »Trinkerasy« in noben zakon proti pisanjevanju ne bo odpravil pisanjevanja brez socialnih reform, tako gotovo ne, kakor ne tuberkuloze kot ljudske bolezni, dokler se bo brez temeljnih reform z momentanimi ministrskimi odredbami streljalo po vrabcih — s kanoni!

Dr. Stockmann.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 28. februarja.

Osebne vesti. Absolvirani tehnik, g. P. Kobler iz Litije, je imenovan železniškim inženerskim pristavom v Sarajevu. — Saksonski kralj Jurij pride sredo meseca marca, najbrž dne 16., v Opatijo, kjer ostane več tednov.

Škof v Rimu. Danes je škof Jeglič odpotoval v Rim, da prisostvuje slavnosti papeževega jubileja. Nekateri ljudje hočejo vedeti, da je nesel seboj album, v katerem se nahajajo fotografije raznih katoliških odlčnjakov, kakor so dekan Koblar, župnik Rudolf, župnik Mezeg, kurat Ferjančič, kapelan Žužek itd., na albumu pa je motto: »Mi pa cstanemo, kakor smo bili.«

Torej je le bil obračun. Zadnja številka »Mira« je prinesla seveda tako previdno sestavljeni poročilo o občnem zboru političnega in gospodarskega društva za Slovence na Korčkem. »Mir« poroča tole: »Pri raznih nasvetih se je vnel jako živahn, a popolnoma stvaren razgovor, kako naj deluje društvo zanaprej. Stavilo se je mnogo dobrih in primernih nasvetov in nalog na novo izvoljenega odbora bode, da jih tudi izvede. Gosp. župnik M. Ražun spregovori o narodnostnem vprašanju ter kaže, da ne smemo zavreli tega, kar so za dobro spoznali izkušani odlični prednanci. Ostati moramo pri celi trobojnici potegovati se odločno za svoja verska in narodna načela. Nasprotniki nam hočejo vzeti vse, zato je naša dolžnost, da povsod odločno povdramo svoje narodno stališče. Gospod župnik Treiber odobrava odločne besede predgovornika ter opozarja na važnost skupnega, odločnega delovanja. Gosp. Vošpernik opozarja na občevanje z uradi, češ, da se v tem oziru storim mnogo narodnih gresh, ker se ne zahtevajo slovenske, oziroma dvojezične tiskovine itd. Tudi duhovniki so glede uradovanja veliko preveč popustljivi. Gospod župnik Grafenauer kaže na potrebo način političnega delovanja in kako z narodno zavestjo peša tudi versko prepričanje. Nemčurji so nam živ dokaz zato in povsem neopravičena, obsodbe vredna je beseda, ki se je nekoč izustila: Nič ne stori, da Slovenci propadejo kot narod, če ostanejo le katoličani. Pri borbi za narodne pravice nam je treba več odločnosti in skupnega, složnega delovanja. Gosp. Ogriz želi več zborovanj in povle slučaj, kako politične oblasti nočejo pripoznati slovenčine. — O isti stvari govorji še več drugih gospodov.« »Mir« je malo povedal, a vendar dovolj, da se spozna, da je občni zbor obsodil politiko prefekta Podgorca in na usta posl. Grafenauerja Podgorca samega. Upamo, da

ne ostane samo pri besedah, ki so bile izrečene, ampak da bo novi odbor — v katerem ni Podgorca — tudi resno delal za rešitev koroških Slovencev.

Škof v kranjski hranilnici. Nedavno tega smo poročali, da je škof strašil po kranjski hranilnici. Danes smo v položaju povedati, kaj je iskal v kranjski hranilnici. Iskal je posojila na gorenjograjsko graščino, a — ga ni dobil.

Kaplan Ivan Bešter. Z znanega shoda narodne stranke v Kostanjevici dobro poznati kaplan junak Ivan Bešter živel je začasno na poštinicah pri svojih ožjih rojakinj na Jamniku v Selški dolini. Ker je imel časa v izobilju, sklical je za dan 23. novembra l. l. shod na Jamnik, na katerem je z raznimi neresnicami hujškal Jamničane k protestu zoper sklepe občinskega odbora selškega iz seje dne 20. novembra in osobito proti nameravanemu razširjenju selške šole v trorazrednico, zato katero se je izrekel selški občinski odbor. Za prireditve tega shoda mu je škofjeloško sodišče prisodilo potem tudi primereno denarno nagrado, katero je pa moral seveda pri sošišču založiti — naš junak. Župan selški, g. Fran Šliber, je potem v seji občinskega odbora z dne 7. januarja t. l. z ostriimi besedami ožigal neresnično ščuvanje kaplana Beštra na shodu v Jamniku glede sklepa o razširjenju selške šole v trorazrednico ter navzočem Beštru v javni seji in v obraz očital, da je neresnično govoril na gorenjem shodu, da je lagal in obrekoval. Naš junak Bešter je uložil potem širideseti dan po dogodku proti županu Šliberju zavoljo žaljene časti zasebno obtožbo, na katero se je vršila včeraj, dne 27. februarja, glavna razprava pred škofjeloškim sodiščem. Proti obtožbi je nastopil župan Šliber dokaz resnice, s katerim je po triurni razpravi tudi popolnoma prodrl ter bil od obtožbe oproščen kaplan Bešter pa obsojen v stroške. Poslednjemu seveda ni ugajala taka sodba ter je takoj pri glasil proti isti vzklic. O izidu vzklicne razprave bodoemo svojedobno poročali ter tedaj tudi nekoliko podrobnejše osvetlili ta za naše kranjske razmere zelo karakteristični slučaj.

Zopet Anton Mezeg. V sobotni številki »Slovenca« si je upal Anton Mezeg, župnik v Špitaliču, s predvrstno tajiti, kar smo mi pisali o njem pred 4 tedni. Takrat smo nekako površno povedali, da je Mezeg v začetku januarja t. l. neki dan spal v Loki z dvema mladima deklatom, izmed katerih jedna je prejšnja njegova kuharica ter je znana, da ji je trn izdiral. Tudi smo povedali, da so se on in obe dekleti podpisali z napačnim imenom v knjigo tujcev v dotični gostilni, kjer so spali. Za vse to smo imeli že takrat zanesljive priče in dokaze ter

smo Mezega samo zato malo očvrali, da bi se ta grešnik kaj poboljšal. Cele 3 tedne je molčal. Prisilili pa so ga, da je napravil neko izjavo v »Slovenec« od zadnje sobote, kjer vse to taji, kar je res. Kdo ga je prisilil, to si lahko mislimo, ker je v Ljubljani »popravkarsko društvo« in vlada moral sv. Liguorija. Mezeg se je obojega poslužil. Vsled te njegove predvrstnosti mi danes še enkrat povemo: 1) Da je Mezeg ležal v dotični gostilni v dvema deklatom Franco in Micko Čemažar iz Selca. 2.) Da je on ti dve dekleti zato nagovoril. 3.) Da so se podpisali z napačnimi imeni Micka in Franca Čenčič iz Češnjice in Anton Lomek. 4.) Da je Mezeg po noči lazil po hiši in začel v napačno sobo, kjer je ležala hišna gospodinja, katera ga je pošteno ozmerjala. 5.) Da sta dekleti tudi hodili v spodnjih krilih po hiši in iskali Mezga. 6.) Da so šli zjutraj zgodaj proti kolodvoru. 7.) Da je Mezeg izrekel besede: »Včasih sem bil muha, sedaj sem pa lev.« Za vse to imamo dokaze: 1.) knjigo tujcev, 2.) neko pismo, katero imamo v rokah in, ki je je pisala ena izmed deklet, v katerem vse to prizna, kar smo pisali. In že Mezeg ne bode hitro tiho in ne zleze takoj pod klop, povedali bodoemo še več in priobčili celo pismo, ki nam je na razpolago in v katerem bode svet spoznali, kakšen zapeljivec deklet je duhovnik Mezeg. Obelodanili bodoemo tudi besede njegove prejšnje kuharice, katere bodo značilne, kako našiljen je Mezeg v gotovih stvareh n. pr. za izdiranje trna. V svoji izjavi pravi Mezeg, da smo ga zato napadli, ker je podrl liberalno trdnjava v Podkrajji. Anton Mezeg, (ali Anton Lomek, kakor se je podpisal v Škofji Loki) molčite in delajte pokoro za svoje grehe! Vemo sicer, da ste za podiranje trdnjav tako vneti, vendar se Vas ne bojimo prav nič ter bodoemo brezobzirno razkrivali Vaše lepe dogodke in vseh drugih sobratov Vašega mišljenja, dokler ne boste nehalili od Vašega neizglednega življenja. Kaj bode sedaj Mezeg odgovoril, na to smo radovedni. Imamo dokaze na papirju in priče in bi se radi še malo spoprijeli z Mezgom! Škof ga pa lahko postavi takoj za dekana s širimi kuharicami.

Kanonik — framazon? Vsak odrasel človek v Ljubljani se še spominja nekdajnega ljubljanskega kanonika viteza Premersteina. Bil je markantna prikazen: Velik in močan, resen in ponosen. V politične boje se ni vtrkal. Pred leti je dobil imeniten kanonikat v Olomoucu in se je tja preselil, kjer je tudi umrl. Sedaj nas spominjajo nanj češki »Rozhledy«. Vej to odlični reviji čitamo kaj zanimivo reminiscenco na rajnega kanonika. Vitez Premerstein je zapustil testament, v katerem je sam določil, kakšen nagrobeni napis se mu mora napraviti. Njegova zadnja želja se mu je tudi izpolnila in kamen

—

Kaj pa je tēbe treba biló,
Dete ljubo, dete lepó!“

A vse premaga ljubezen matere:

„Al' te je treba biló, al' ne,
Vendar presrčno ljubim te.“

„Meni nebo odprto se zdi,
Kadar se v tvōje ozrem oči,
Kadar prijazno nasmješa se,
Kar sem prestala, pozabljeno je.“

„On, ki ptice pod nebom živi,
Naj ti dá srčne, vesele dni!
Al' te je treba biló, al' ne,
Vedno bom srčno ljubila te. —“

Tako govorji srce matere, četudi — nezakonske.

Slišala sem nekoč iz ust take revice: »Kako sem se čutila nesrečno, preden se mi je porodilo dete, nameravala sem je dati kam v rejo, da grem zopet v službo. A ko se mi je rodilo revše, in sem mu gledala v očesi, v te ljubi, nedolžni, se mi je tajalo srce: Ne, ne dam je od sebe, v tuje roke! Rajše opravljam najtežja dela, če treba noč in dan. Oj ti sveto, oj ti blaženo srce matertino!«

Toda, kjer je veliko svetlobe, tam je tudi senca. Na misel mi hodijo one sirote, katere se nazivajo z imenom »rejenčki«. Rejenček! Kolika

beda, kolika zapuščenost, koliko gorjá znači beseda: rejenček! Kdo mu je mati? Često je ne pozna. Tujo ženo kliče s tem sladkim, svestim imenom. Tujko prosi kruha. Tujka mu streže, kadar je bolan. Če je slučajno dobrošrena ter nima lastnih otrok, ali če je dobro plaćana, ga še morebiti ljubi: tudi kaj tacega sem že videla. Toda to so le slučaji. In kdo bode zahteval od tujke ljubezen, če je še mati nima. Kako zamore mati izročiti svoje dete ne-gotovi usodi; je izročiti ljudem, kateri se večinoma le polakomnijo teh borih krajarjev, ki se jim plačajo zato, da nadomeščajo starše — mater!

Videla sem take rejenčke, kako so bili zapuščeni, vsakomur odveč, slabo hranjeni so umirali že v najnežnejši dobi. — Ali to ni še najhujše. — Kaj pa nam pripoveduje sodna statistika? Da je največ nezakonskih otrok, ki že mladoletni posedajo po zatožnih klopeh. — In kdo je temu kriv? — Otrok, nari zato, ker se je rodil izven zakona? — O, kriva je le mati, pahnila je nedolžno bitje od svojega srca med

tuce. Gorjé mu, kdor ni poznal nikdar svoje matere, nikdar je gledal v obliče; na komur ni nikdar počivalo oko matere. Gorje mu! Kako zamore iskati pri tujki, kar mu je odrekla mati: ljubezen in vzgojo!

Zavrača se mi lahko, da so večinoma krije razmere, da se mlada, nezakonska mati odloči razstaniti se z detetom. Razmere, da, da, razmere! Predsodki! Postavi se nad razmure, le malo poguma treba, tistega plemenitega: grešila sem, evo mi pokore!

na njegovem grobu je imel naslednji napis: „Hie jacet Friedericus Eques de Premerstein Canonicus Capitularis Natus MDCCXXXIII Mortuus MDCCXCIX

S. Artis Magister Credo in Jesum

Christum qui descendit ad inferos et ascendit ad celos △.“ Ko je bil na grobni spomenik postavljen, se je ves olomuški kapilej silno vstrail napisa oziroma gorenjih tajinstvenih znamenj. Dasi je pokojnik izrečno določil, da se morajo ta tajinstvena znamenja napraviti na njegov nagrobnini spomenik, je olomuški nadškof vendar odredil, da se ta znamenja odstranijo. In res so bila ta znamenja s čnim lakom odpravljena. „Rozhledy“ izvajajo iz tega, da je bil kanonik vitez Premerstein član tajne, od katoliške cerkve prepovedane družbe, prejkone framazon. To je tako verjetno in je gotovo tudi zanimivo zlasti za vse tiste, ki so rajnega viteza Premersteina poznali.

Promociji. Danes je bil na graškem vsečilišču promoviran doktorjem prava gosp. Fran Goršič iz Ljubljane, v ponedeljek pa bo promoviran doktorjem medicine gosp. Ferdo Kunej. Čestitamo!

Repertoire slov. gledališča. Danes, v soboto je premijera bajke »Sen kresne noči« W. Shakespeara z Mendelssohnovo godbo. — V torek, dne 3. marca se bajka ponavlja. — Dne 6. marca je koncert ruske pevske družbe ge. Nadine Slavjanske.

Koneert ruske pevske družbe Nadine Slavjanske. Za ta koncert, ki se vrši v petek dne 6. marca v dejelnem gledališču, je med občinstvom jako živahnno zanimanje in prihajajo osobito z dežele številna naročila na sedeže. Ker nikakor ni mogoče, pridobiti te družbe še za drug večer in je v petek ne-preklicno edini koncert Slavjanske v Ljubljani, opozarjam občinstvo, da si pravočasno zagotovi vstopnice. Koncert se vrši seveda izven abonenca; pač pa so lože stalnim posetnikom na razpolago. Naročila na sedeže sprejema Šešarkova trafika v Ljubljani.

Za veliki ruski koncert, katerega priredi slavna pevka gospa Marija Ivanova Gorlenko-Dolina iz Peterburga v soboto, dne 7. marca s sodelovanjem »Glasbene Matice« se kaže veliko zanimanje med koncertnim občinstvom. Za Ljubljano bo koncertovanje tako slavne pevke-umetnice nekaj posebnega, kajti primadone carske ruske dvorne opere in solistinje ruskega cara, kakor tudi c. kr. avstrijske komornice pevke v Ljubljani še niso koncertovali. Vstopnice in sedeže za ta koncert se že sedaj dobivajo v trgovini g. J. Lozarja na Mestnem trgu. Pevka koncertuje 2. marca na Dunaju. Program ljubljanskega koncerta prijavimo v prihodnjem tednu.

učilnice, me je srečal ljubezljivi mož na stopnjicah in izpraševal po navadi svoji o tem in onem. Vedela nisem, če so mu odgovori moji bili povšeči ali ne, kajti zamišljeno me je dolgo gledal in molčal. Že sem se hotela posloviti od njega, ko me je prijel za roko in me peljal k očetu.

„Prijatelj, daj, naj poučujem hčerkovo tvojo“, dejal je živahnno, „večjega veselja mi ne moreš napraviti!“

Prerad je dovolil oče moj in čas opoldne je bil odločen pouku. Ure, ko bi si bil imel odpočivati od truda in dela, je posvetil plemeniti mož izobraževanju mladega dekleta! In kako gorko, kako resno se je trudil s tem, kar je prostovoljno prevzel! Nikdar se ni ohladil v vnetosti svoji, nikoli ne zamudil ure, bodisi delavnik ali praznik, bilo mu je vsejedno, in proti meni se je vedel s tako izbornostjo, s tako — čestitljivo bi skoraj rekla — vlijnostjo, da sem se, četudi otrok, sama pred seboj čutila povzdigovana.

Zgodovina je bila najvažnejši predmet pouka. Kakšen razloček med domaćim poukom in onim v

Mestni eksekutor. Na mesto umrela gosp. Miroslava Drenika imenovan je g. Fran Šturm mestnim eksekutorjem v Ljubljani.

Pripravljalni odbor dejelne učiteljske konference je imel 26. svečana svojo IV. sejo. Razpravljalo se je o pouku v oddelkih, in sicer vobde, kakor tudi v oddelkih na posamezni kategorijah ljudskih šol ter se končno sklenilo, kako se imajo razdeliti učenci v posamezne oddelke. Poročevalci so bili gg. Jelenc, Gregorin, Zavrl, Zajec, Segar, Gregorač, Gdč. A. Sark je poročala o občih vodilih za ženska ročna dela na ljudskih šolah ter so se sprejele teze, ki jih je poročevalka stavila. V popoldanski seji je predsedoval ravnatelj c. kr. učiteljišča, gosp. Fr. Levec. — Prihodnja, V. seja je določena na dan 23. marca t. l. Na sporedu je: a) smoter jezikovnega pouka (poroč. J. Tomanc), b) slovnica na srednji in višji stopnji (L. Jelenc), c) vodilna načela za pouk v realjah (D. Česnik), v petju (V. Zavrl), v telovadbi (Fr. Gärtner), v pisjanu (D. Česnik) in učni smoter pri pouku ženskih ročnih del (A. Sark). Vsled velike obsežnosti tvarine, ki jo ima pripravljalni odbor predelati in z ozirom na potrebno temeljito razmišljevanje pri reviziji učnih načrtov, se dejelna učiteljska konferenca bržkone preloži na bočno leto 1903.

Čemu so zakoni? V Sodražici živi neka Marija Marolt, kateri se je zahotel izvrševati v pekovsko obrt. Imamo postavo, ki doča, da zamore to obrt izvrševati samo kdor doprinese dokaz sposobnosti. Marija Marolt takega dokaza sposobnosti seveda ne more doprnesti, a v zlaci temu je začela izvrševati pekovsko obrt. V Sodražici se očitno trdi, da dela to z dovoljenjem okrajnega glavarstva. Pripoveduje se, da je bila pred kratkimi dnevi s Primožem Pakižem, dejelnim poslancem ribniško-kočevskega okraja, pri okrajnem glavarstvu v Kočevju in je s protekcijo tega poslance dobila dovoljenje izvrševati pekovsko obrt. Če je to resnično, potem postopanja okrajnega glavarstva ni mogočno dosti ostro odsoditi. Okrajno glavarstvo se ima držati postave in se po nej ravnat v vsakem slučaju, tudi če tako imeniten in močen gospod, kakor je Primož Pakiž priporoča, da naj prezira postavo. Če hoče stari Primož za svoj okraj storiti, naj poskrbi, da odnehajo klerikalci od obstrukcije. Tega pa seveda še poskusil ni, ker bi ga Šusteršič in Jaklič hitro naučila kozjih molitvic. Omenjena Marija Marolt izvršuje sedaj dejanjski pekovsko obrt v Sodražici, in mi v očigled temu le vprašamo: čemu imamo z akone, če že taka muha, kakor je Primož Pakiž lahko doseže, da se kar na kratko razveljavijo?

učilnic! Tamkaj sem besedo za besedo in včasih prav brezmiseln klepetala svojo nalogu, tukaj mi ni bilo treba s suhoparnimi knjigami truditi si glave, kajti zgodovinski prizori so se mi stavili pred oči lepše in živejše nego jih popisujejo mrtve črke. Vtisnilo se mi je zato, da vselej v dušo, kar mi je bilo razloženo s tako krotko in uverjujočo, ako tudi ne sijajno retorično spremnostjo. Širilo se mi je srce, rasel moj duh ob neprestani misli na uvišene podobe starih Grkov in Rimljakov in čudila sem se v učilnici, da le to, kar me je doma razvremalo, časih do solz ganilo, bilo isto, kar so součenke moje recitale malomorno in brez vsega čustva.

Od dne do dne se mi je večala ukažljnost. Nepotrežljivo sem pričakovala prvega udarca dvanajst ure, ki me je rešil šolske klopi in breznapo sem pritekla k učitelju, kateri me je vsikdar vprašel z jednakim veseljem. Kakšno zadostilo zame in menda tudi zanj, ko sem znala natančno ponavljati, kar mi je povedal včeraj, ko sem dostojo odgovarjala na izpraševanje njegovo!

Iz Novega mesta se nam piše: K notici »Čudne razmere v 45. številki vašega conjenega lista izjavljamo, da dijakom tukajšnjem kr. višje gimnazije ni bilo nikoli prevedano sodelovati pri koncertnih in pevskih točkah, ki jih naša glasbena šola prieja, temeč je prof. zbor že 1. 1898. dal izrecno in splošno dovojenje, da smojo gimnazijski dijaki sodelovati pri vseh naših glasbenih nastopih. V Novem mestu, 27. februar 1903. Šolsko upravištvo »Glasbene Matice«.

Nemška nestrnost. »Domovina« poroča: Znani »Südmärkover« in celjski mestni oče, trgovec Jožef König, utemeljitelj in posopevatev »Celeje« in »Studentenheim« je odpovedal svojemu pomočniku službo baje radi tega, ker se čuti Slovensca. Isteča je pred kratkim sprejel v službo iz slovenske trgovine, da pridobi ž njim slovenske kupce, in ko ga je v to izkoristil, ga sedaj odsavlja. Izkoričeni siromak je oženjen in oče več malih otrok.

„Strašen potres v Ljubljani“. »Wurzburger General-Anzeiger« je pred par dnevi prinesel svet razburljivo vest, da je bil zadnji torek v Ljubljani sila močan potres. V stolni cerkvi so padali kipi z oltarjev, v Trnovem pa se je neka ulica pogreznila kar za 1 m. Stvari bi bila navadna pustna šala, če bi na drugi strani take vesti ne škodovale našemu mestu!

Porotno sodišče. V ponedeljek se začeno porotne obravnavne in sicer pridejo na vrsto naslednji slučaji: 2. marca: Anton Žagar iz Medna, tožen zaradi ropa, tativne in hudoletva proti hravnosti ter Ivan Jerše iz Viča, tožen radi tativne; 3. marca: Marijana Krt iz Terzina, Antonija Dolenc iz Kozarij in Ivana Zupan iz Klanca vse tri tožene zaradi tativne; 4. marca: Jernej Matičič iz Ivanjega Sela, tožen zaradi poskušenega umora, javne nasilnosti, motenje vere, žaljenja straže itd.; 5. marca: Gdč. Zofka Kveder, tožena zaradi žaljenja časti in gosp. Anton Skubic, tožen zaradi žaljenja časti.

Slovensko žensko društvo opozarja sl. občinstvo na javno predavanje dne 1. marca v veliki dvorani »Mestnega doma«. Predaval bo vsečiliščni profesor g. dr. V. Šercl slovensko »O pomenu in razvoju mutastih jezikov in o vplivu žensk na pantomimiko. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Vstop prost.

„Zavetišče za duševne delavce“ v Ljubljani. Da se osnuje takо zavetišče (asil) za take duševne delavce, ki so postali dela nezmožni ali so sploh brez posla, o tem, kakor o »Zavetišču za delo in službo iskajoče« ter o »Občinem zavetišču za uboge in pomoči potrebnec« — hoče g. M. Stergar govoriti danes 28. svetana ob 7. uri zvečer in v nedeljo, 1. sušca ob 4. uri popoldne in ob 7. uru zvečer v gostilničnem salonu gospe Lozar (Zur Stadt München), Rožne ulice št. 15 — potem v pondeljek, 2. sušca, v sredo, 4. sušca in v soboto, 7. sušca ob 8. uri zvečer v gosp. Hafnerjevi pivarni ob Št. Peterski cesti. Obči koristni, dobrodelni namen opravičuje prošnjo za obilno udeležbo in moralično podporo.

Čestokrat je bil ljubi, nepozabljivi oče mož priča teh lepih ur, radostno je poslušal in z jedno roko potem tiskal prijatelju desnico in z drugo ljubkovalje gladil žareče lice moje.

Hitela sva z učenjem, odločena ura je vedno prenaglo minila in v kratkem se je pouk ob četrtekih in nedeljah pričenjal že ob jednajstih. Nekoč — kako bi popisala, kar sem takrat občutila — nekoč je položil tisto nasmhajoč se dragi učitelj staro, preprosto vezano knjizico predme na mizo, odpril jo in brala sem: »Englische Sprachlehre«. Imela sem se učiti angleščine. To me je iznenadilo, to mi je bila čast! Skoraj se nisem zavedala od veselja. S pravo razvjetostjo sem se prijela uka in mesec dni potem sva začela čitati »The Vikar of Wakefield« v izvirniku. Nikdar ni učitelju bilo mogoč prehvaliti izbornega dela.

A njegov volji sem se moralna podvreči in se poprijeti še družega jezika. Prestrašila sem se ga — bil je latinski. Učenik je dejal, da si z latinsčino ogladim pot do nji sorodnih romanskih jezikov. Kolikokrat pozneje sem se uverila, da je trdil

Društvo za varstvo živali. Kot ustanovnica »Kranjskega društva za varstvo živali« pristopila je z ustanovnino 50 K gospa Marija Ban, soprga tiskarskega voditelja v Ljubljani. Naj bi našla mnogo posnemovalk.

Odbor pevskega društva „Ljubljana“ opozarja vnovič na svoj že objavljeni občni zbor, kateri se vrši v nedeljo, dne 1. marca v restavracijskih prostorih »Narodnega doma«. Začetek točno ob 2. uri popoldne. Ker se bodo na tem občnem zboru razmotrivale zelo važne točke izven običajnega reda, je želeni da se tako na podprtih člani, kakor izvršujuči v mnogobrojnym številu zborovanja udeleže.

V blažnico na Studencu — kakor smo že poročali — odpeljali Antonia na Lässiga. Kakor smo izvedeli, ni bil mladi mož še nikdar v Ljubljani. Ko je prišel, se ni nastanil pri svojih starih nego drugod. Policija ga je uradoma dala preiskati, ker je s svojim obnašanjem obudil njen pozornost, ne pa, ker je pisal svojemu očetu pretilno pismo, kajti takega pisma sploh ni.

Oče je že storil primerne korake, da spravi bolnega sina v drug zavod.

Zenska podružnica v Črnomlju priredi dne 8. marca t. l. v prostorih g. A. Laknerja veselico z dramatično predstavo. Igral se bode igrokaz v štirih dejanjih »Loveodska sirota«. Ker je v Belo krajini samo jedna podružnica, upaljena v starostnično predstavo. Začetek točno ob polu 8. uri zvečer.

Slovenska čitalnica v Mariboru. V soboto, dne 7. marca bo v velikidvorani »Narodnega doma« v Mariboru koncert Nadine Slavjanske s svetovnoslavno rusko pevsko družbo, oblečeno v starorusko boljarsko opravo iz 16 in 17. stoletja, in z velikim godbenim zborom, igrajočim na balalački in druga narodna godala.

Uboj po plesni veselici. Na plesni veselici pri gostilničarju Rojko pri Poberšu pri Mariboru je zabodel ključavnica Bregant mladega ključavnica Leskovarja. Bregant je z nekim bajonetom zabodel Leskovarja naravnost v srce, da je bil Leskovar takoj mrtev. Vzrok prepira je bila ljubosumnost. Bregant in Leskovar sta se zagledala v isto dekle in starega Breganta je jezilo, da ima mladi Leskovar prednost.

Zborovanja. Jutri ob pol 10. uri dopolneno priredi »Dobrodeleno društvo tiskarjev na Kranjskem« v salonu hotela Lloyd svoj občni zbor. — Popoldne ob 3. uru istega dne zboruje v »Narodnem domu pevsko društvo Ljubljana«.

Izpred sodišča. Kazenske razprave pri tukajšnjem dejelnem sodišču: 1) Janez Maurin, delavec iz Brezovice, 19 let star je hotel odrintri v Ameriko pred vojščkim naborom; mestni redar ga je pa na južnem kolodvoru aretoval in odpeljal v zapor. Obsojen je bil na 10 dni zapora in na 10 K denarne globe. — 2.) Jurij Kure, krošnjar iz Cepelj je dne 17. t. m. Janeza Marvina spremil do Ljubljane in temu branil denar pri sebi, ki ga je imel za pot v Ameriko pripravljenega; a tudi njega je redarstvo zasačilo in sodišču mu je za to priznalo 6 dni

pravo. No, učila sem se potem dobrovoljno tudi starega mrtvega jezika in kósalna se s svojim bratom ter se veselila, če so tudi moje nalage bile »sine«.

Nepozabljiva so mi mladostna leta, nepozabljiv mi je mož, kateri, izvolivši me za učenka, mi je hotel blagodušno podeliti vse zaklade izrednega svojega znanja, (no, to je pa že pretirano!) saj je menda ni učil tudi jas? — »mož, ki je umel tako ljubezljivo vspodbudati dušno življenje moje, ki mi je bil tako priršno dober!«

Tako Lujiza Pesjakova!

Stvar je pa bila pravzaprav ta: Ludevit, brat Lujize je že tačas hodil v gimnazijo, a veselja do učenja ni imel in malce je bil tudi len. No, da bi ga vspodbujali, je Prešern jel poučevati Lujizo zlasti v tistih predmetih, ki so se nje bratu mrzeli. To je bilo neko tekmovanje med deklico in dečkom. — Mislim, da je pomagalo. Dr. Ludevit Chrobath je umrl kot bogat odvetnik na Dunaju.

Še marsikaj bi vam imela povestati o Prešernu, a za danes bodi dovolj! Zaključujem naj torej: Leta

strogega zapora in 10 K denarne globe.

Umrla je v Železnikih danes gospa Marija Thaler, rojena Lavar. Pogreb bo v ponedeljek popoldne.

Nogo zlomila. Poštarica Lucija Schottova v Žirovniči si je zlomila levo nogo. Prepeljali so jo v deželno bolnico.

V Ameriko. Danes ponosno se je odpeljalo z južnega kolodvora 172 Hrvatov in 15 Kranjev v Ameriko.

Na Nemško je odpotovalo danes ponoči zopet 150 hrvatskih delavcev.

Društvena godba priredi jutri, v nedeljo, koncert v restavraciji gosp. Kenda, začetek ob 8. uri zvečer, člani so vstopnine prosti, nečlani plačajo 40 vinarjev.

Umetno vezenje. Jedna najstarejša industrija je umetno vezenje, katera sega v najzgodnej

dne 9. marca na dražbi prodala. — **ZLänderbank** je vključ Jellkovi deprivaciji 33 milijona krov tudi letos izplačala dividende kakor lani, namreč 20 krov za delnico. — **Potrošna obravnavava zoper duhovnika Tomaža Mašeka zaradi tativine in poskušnega umora** bo dne 11. in 12. marca v Celovcu. — Ponarejen denar, in sicer pet-kronski, sta izdajala v Steyru brata Auracher. — Štiri leta ječe za štrajk Nizozemska zbornica je sprejela zakon, da je vsakega železniškega uslužbence, ki v dogovoru s tovariši ustavi delo, kaznovati z ječem do 4 let. — 83 milijonov mark zahteva pruska vlada za razširjenje krajevnih železnic. — **Otroka in sebe ustrelila.** V Bodrogu na Ogrskem je žens Sepesy ustrelila svoja dva otroka in sebe zaradi prepriča z možem. — **Sardine**, ki so nedenadno izginile ob francoskem obrežju, vsled česar je prišlo na ti sože ribičev v najhujšo dobo, so se pokazale v neznanskih množinah v nemškem morju ob izlivu Labe. — **Gledališče je zgorelo v Cinquantiju.** Škoda se ceni rad 2 milijona dolarjev.

Svetovaclavska posojil-nica v Pragi je imela dne 25. t. m. svoj občeni zbor. Na tem občenem zboru so člani izvedeli prežalostnost, da je prelat rimsко-katoliške cerkve v družbi z drugimi enakimi poštencami okradel svetovaclav-sko posojilnico za 8.066.325 K. Da se prepreči konkurs se od vlog odpis 532.000 K, vsak član pa mora na vsak delež plačati še 300 K. Ta predlog je bil sprejet in zdaj bodo morali tisti reveži, mali obrtniki in kmetovalci, ki so pri tem zavodu iskali posojil in so radi tega vzeli delež, trdo plačati poleg dolga in obresti še za vsak delež po 300 K. S tem je uničena celo vrsta malih obrtnikov in posestnikov. Svetovaclavska posojil-nica se razdrži. Tu je najsijsajnejši dokaz, kam privede ljudi katoliška gospodarska organizacija. Pa še za upajo tem osrečevalcem ljudstva, naj se že imenujejo Drozd ali Rudolf ali Žužek ali karkoli.

* **Levica naj ne ve . . .** V proslavo svoje 25letnice je papež pogostil tisoč revežev, nad 100 oseb iz višjih svojih krogov pa je povabil, da so pogostenje sledili ter potem raznesli po deželi slavo o papeževi radodarnosti. Prislo je seveda mnogo več lačnih, a ker je hotel papež imeti ravno impozantno število 1000, so vse ostale gladne, kruljeve in slepe reveže zopet odpravili. Ko se je ta tisočerica najedla ter slišala dolgo himno na sv. očeta, dobil je še vsak blagoslovjen rožni venec, in šli so zopet v staro svojo bedo, dalje stradat, zmrzvat in krasit. Rožni venec jih bo spominjal, da so se enkrat v življenu najedla. Papeževim milijonom bi se pa ne poznalo, ako bi tudi vsak dan nasiliti reveže.

Iz samostanov, župnišč in podobnih skrivališč. V Kalwaryji v Galiciji je bernhardinski menih pretepal s pestmi in palice staro ženo, ki je bila v samostanu v službi, tako hudo, da je bila vsa črna po životu. Sodišče je obsodilo meniha na 7 dni zapora. Žena je služila duhovnim gospodom za letno plačo — 15 gld. — V Arezzo v Italiji je bil obsojen duhovnik don Fernando Pasquoni radi tativine v 8mesečno ječo. — Porotniki v Krakovu so odsodili bivšega duhovnika Brzeziega zaradi raznih sleparij v trimesečno ječo. — Zakonska J. in Jožef Böhm v Stuhlangu sta imela v najem romarsko hišo kot posebna zaupnika duhovnikov. Pobožni romarjem — možem in mladeničem — sta pri tem za dobro plačilo dajala tudi svoje hčerke v spalnici. Ker pa je najmlajša hči porodila dvojčice, se je cela grda stvar izvedela. Sodišče v Bambergu je odsodilo moža v trimesečno, ženo pa v eno letno ječo. —

Žalostna usoda. V neki cerkvi v Währingu na Dunaju so se prigodile zaporedoma žepne tativine. Policia je postala v cerkev svojega agenta, kateremu se je tudi posrečilo zasačiti neko žensko v trenotku, ko je vleka neki ženi denarnico iz žepa. S policijskega urada pa so prijeti ženo takoj izročili psihiatričnemu oddelku. Dognalo se je namreč, da je tatica 33letna bivša sloveča dvorna opera pevka. Leta 1894 sta ji bila med vožnjo na južni železnicu dva prsta tako hudo zmečkana, da so ju ji morali odrezati, vsled česar se je pevki omračil duh, od tod tudi izvira njenog nagnjenje do kradnje, ne da bi se zavedala kaznjivega dejanja.

Maščevanje nad mrtvem. V Roprazu na Francoskem so pokopali mlado dekle. Drugi dan so našli grob razkovan in truplo strašno razmesarjeno. Glava je manjka. Dognalo se je, da sta zločin storila dva mladeniča brata, da se maščujejo nad očetom pokojnico, ki je kot predsednik porotnikov odsodil junjega očeta zaradi tativine.

Ministrska naredba proti spakovjanju jezika pri sodiščih. Pravosodno ministrstvo je vsled mnogih pritožb od strani strank in njih zastopnikov uvidelo, kako pomanjkljiva in grajanja vredna je oblika aktov pri sodiščih. Sedni akti in spisi so časih taki, da kršijo celo ugled sodnih oblastev in prizvražajo ne redko marsikatere zmotnje v težko v opravilih. Valedtega se je pravosodno ministrstvo zavzelo, da odpravi te slabe razvade uradnikov glede aktov in drugih spisov. V ta namen se mora siliti prvič na to, da je pisava lahko čitljiva, čedna in brez slovenških napak. Okrajšave, ki se samo pri dotednih sodiščih rabijo in razumejo, kakor n. pr.: ml. mlađoleten, pl. polnoleten in tako dalje, se morajo opustiti. Pogrešljive so tudi zvezanke kakor: »tusodni«, »tuuradni« i. dr. Vsi sodni sklepi morajo biti prav kratki, v kolikor dopuščajo predpisane vsebine. P. sati se mora razloženo in za vsakogar lahko razumljivo. Do sedaj često nerazumni sodni sklepi in tisti posebni izrazi, ki jih rabijo sodniki se morajo odpraviti. Pisati se mora v stavkih, ki jih vsakdo takoj razume. Grajati se morajo tudi nečitljivi podpisi. Kar se tudi vodstva aktov, je neredko opaziti velike nerdenosti in zanikanosti. Protokole je večkrat vsled prečrtanj, dostavkov i. dr. nemogoče ali vsaj težko reči. Nečitljivost pisave je vedno znamenje grajanja vredne naglosti in prezobzirnosti na tiste, ki bodo imeli pozneje opraviti z dotednimi akti. Ta naredba je res velike važnosti in ako bi se sploh kaj oziralo pri sodiščih na ministrske naredbe, bi se marsikaj slabega od pravilo. Posebno »lepoto« pišejo nemški sodniki v slovenščini, kar se največ opazi pri spodnjem-štajarskih sodiščih. Za te bi moral biti še kaka druga posebna naredba, kajti ti ne samo pokvarjajo jezik, temuč tudi vsebino in včasih je naravnost smešno in prav obžalovanja vredno, kaj se vse piše. Dobro bi torej bilo, da bi se odpravili nekateri nerazumni izrazi kakor n. pr. pri ptujskem sodišču: »Ga je se napufal, »sona hrast, ki je bila tepen« itd. Torej pozdravljam tako naredbo, ako jo bodo le upoštevali.

* **Lov na antilope z leopardi.** Centralna Azija slovi zaradi obilne divjadične vseh vrst. Jerebice, kljunači, zajci, divji prasci; črede lalonogih antilop in jelenov imajo tam namavno svoje stalno bivališče. Indijski knezi izkorisčajo v obilni meri to bogastvo raznovrstne divjadične in pite, ter se zanimajo stalno z lovom, do katerega kažejo veliko prirojen strast. S posebnim veseljem pa goje knezi lov na krasne antilope. Lov jih z leopardi. Leopardi so interesante roparske zveri; v naravi predstavljajo nekak prehod od mačke k psu. Mačkam so podobni po svojem smrekju in nosu. Sploh spominja vsa glava z gibčnim dolgim telom na mačko, no dolge noge in dobrusni pošteni pogled iz oči pa spominja na zvestega tovarisa človeka — psa. Leopard se prav labko ukroti ter dresira in služi potem izključno le za lov na brzonoge krasne antilope. Indijski knezi drže v svojih gradovih ogromna skupišča leopardov, na številu do sto in več glav. Na omenjeni prostor, kjer se ima lov pričeti, pripeljejo leoparde s zavezanimi očmi na vozel, zapreženimi z volmi. Lovci se skušajo kar mogoče prikristi k čredi antilop, a potem leoparda razvježo, ter mu snamejo zaveso od oči. Uvidevši v daljavi antilope, vležejo se leopardi na trebuh, ter se vidno plazijo na nizkih nogah k pasobiči čredi. S čudovito spremnostjo skrivajoč se za grmičevjem, malimi holmi in plazec se skozi travo skoči leopard v trenotku med nesrečne, nič hudega slučete živali, ter svoje ostre zobe in kremlje zasadi v grlo svoje žrtve. Lovci nemudoma prihite na mesto in odgnavši leoparda, odrežejo »padli antilopi glavo, a zatem zavežo lovečim leopardom na novo oči, jih zopet nalože na vozove, in peljajo dalje zasledovati novih žrtev. Indijskemu plemenu napravlja ta krvava zabava velikanski užitek, no na Evropi dela to morenje nasprotno vtis mračnega in grozovitega prizora. Vendar njega dni, pred kakimi 200 leti, imeli so taki orientalski pribori in v Evropi svoje mesto. Cesar Leopold živec od leta 1640—1705 dobil je namreč od turškega sultana kot darilo dva vdomačena in priučena leoparda, ter je z njima lovil razno divjadično v velikim veseljem in veselju.

* **Roparska romantika.** V Parizu je zasledila policia zelo nevaren roparski brlog, ki je bil obdan od uprav srednjeveške romantične. Bivša dvorna uslužbenka Marija Tereza Gourdon je kupila pred meseci lep zasebni hotel v Rue de Reilly ter ga elegantno opremila. Mlada dama — bila je še 19 let starca — je živel zelo tajinstveno z nikomur v soseščini ni govorila ter sploh nikogar spustila v hišo. Ko je bilo nedavno v mestu ukradenih dragocenosti za 75.000 frankov, slutila je

policija, da v tem hotelu ni vse v redu. Vdrla je ponoči v hišo. Vse je bilo v tem, le na koncu hodnika je prihajala luč iz sobe. Bilo je to jedilnica, kjer je sedelo 8 mož in dve ženski pri bogati večerji. Ko so se policiji z napetimi revolverji približali ter je njih poteljnik hotel aretovali hišno gospodinjo, potegnil je eden gostov revolver ter zaklicil: Gorje vam, kako se dotaknete Sirene iz Reuillyja! Razorožili so ga ter vse povezali. Pri hišni preiskavi so našli celo bolniško dvoranu z bogato lekarno. Na postelji je ležala ena ženska z obvezanim obrazom. Eden ropanje, katerega so klicali tovarisi doktor, je res studiral več let medicino. Pod streho so našli tako bogate zaloge ukrazenih reči, da so jih na vozovih odpeljali na policijo. V miznici domačice pa so našli trgovsko sestavljeno bilanco, kje in koliko se je ukradlo ter katere hiše so na vrsti.

Poroka na srečanje. V Secaucus pri New Yorku je vse ženstvo do skrajnosti razburjeno ter obžaluje mladega, krepostnega in krasnega hlapca, kateri je nehotě přišel do originalních misli poročiti se z ono krasotico katera ga bude dobila potom srečanja. V to svrho dal je Frank Klickler — tako se namreč imenuje naš Adonis med secaucuskimi hlapci — tiskati 500 sreč in več sto lepakov, kateri naznajo občinstvu v New Jersey, da se je vrátilo dne 23. februarja v hotelu Washington srečanje za ženitev najlepšega mladeniča Frank Klicklerja. Srečka stane le 25 centov. Ženske — tudi naše newyorské — se zanimajo za čudno loterijo v toliki meri, da je ženin nepoznane neveste skoraj že vse srečke razprodal.

Liguorjanec pred sodiščem. V Drohobecu je bila te dni zanimiva obravnavava. Župnik iz Šomice, Hajnar, se je moral zagovarjati zaradi razdaljenja časti proti nadučitelju Slonini. Župnik je namreč ovadil nadučitelja na deželni šolski svet, da govori pred učenci o cerkvi sovražno, da pravi v peku ni ognja, nadalje taji duhove in žudeže. Disciplinarna preiskava je dognala, da je bila cela ovadba zlagana. Ker so učenci po pravici izpovedali pri šolskem nadzorniku, prišel je župnik ves srdit v šolo ter kričal nad otroci: Vi boste pred božjim sodnikom za to odgovorni, ako prideš v kriminal! Zapovedal jim je, da morajo iti nazaj k nadzorniku in prve svoje izpovedi preklicati. Otroci so to tudi storili. Povedali so nadzorniku, da jim je rekel župnik, da jim ni treba pri sodišču prisjeti, ako bi se jih k temu tudi sililo. Tudi mežnar je povedal, da mu je župnik zagrozil z odpustom, aki ne bo izpovedal po župnikovi volji. Brezvestni Liguorjanec je bil obsojen v tritedenski zapor.

Ameriški dovtip. Sprevodnik: Oprostite, Vaša gospodčina hčerka tu-le mora vendar že biti več kot 12 let starca — ne more se tedaj voziti z otroškim biletom. — Oče: Mar mislite, da hočeva železnici oslepariti? Vozim se že celih 16 let s tem otrokom po tej železnici, a dosedaj naju še ni nihče na tak način užalil.

Telefonska in brzjavna poročila. Kranj 28. februarja. Nadzornik Andrej Žumer je danes pooldne ob polu 4. umrl.

Dunaj 28 februarja. Za sinoči določena seja češkega kluba, v kateri naj bi se bila določila taktika napram proračunu in na godbi, se je preložila na torek. Čuje se, da bodo Čehi zahtevali, naj se razpravlja o nujnih predlogih, katerih je še celo vratna nerešenih.

Budimpešta 28. februarja. V poslanski zbornici je bila danes 3 in pol ure trajajoča debata o — Cislitvanski. Povod temu je dal govor, ki ga je imel domobranski minister Welsersheimb v gospodski zbornici zastrel brambne predloga. Ratkay, Rakosy, Pichler, Ugron in Rakovsky so ljuto napadali Welsersheimba, vlado in cislitvanski parlament Ratkay je rekel, če ima Welsersheimb prav, naj se ogrske poslane pošle domov — potem se zgodi to, kar se je zgodilo l. 1848. Ministrski predsednik Szell je protestiral proti govoru grofa Welsersheimba v gospodski zbornici, da se prestolom skriva banda, ki vpliva na državo. Radi tega izraza je bil Ugron poklican k

Praga 28. februarja. Naval na nemško hranilnico je danes tako velik, kakor doslej še ni bil. Že o polnoči se je zbral pred hranilnico vso polno ljudij, ki so zahtevali svoje vloge. Zjutraj je ta množica narasla na 2500 ljudij. Samo do opoldne je hranilnica morala izplačati okrog treh milijonov krov.

Linc 28 februarja. Pri današnji dopolnilni državnozborski volitvi za kmetske občine Wels je bil izvoljen dež. glavar dr. Eben-hoch,

Rim 28. februarja. V parlamentu je podana interpelacija če trozvezna pogodba res dočela, da v slučaju povečanja avstrijskega teritorija mora dobiti Italija teritorialno kompenzacijo.

Sofija 28 februarja. Danes je prišel sem bolgarski diplomatski agent na Dunaju, Pomjanov. Poklican je bil sem, ker dela Turčija najenergičnejše priprave, da zatre za vsako ceno bolgarsko in srbsko narodno gibanje v Makedoniji, Rusija pa je izjavila, da ji ne bo v tem delala ovir.

Carigrad 28. februarja. V bližini Bospora križari rusko vojno brodovje, ki šteje 12 ladji.

Pariz 28. februarja. Razni listi trde, da je med Francijo in Abesinijo nastal razpor.

Draždane 28. februarja. Tu-kajšnji policijski predsednik je tožil urednika „Dresdner Rundschau“, Goetza, zaradi članka, v katerem je povedal Goetz, da so princenjo Lujizo postavili pred alternativo, da gre prostovoljno v samostan ali neprostovoljno v blaznico. Goetz je bil obsojen na šest mesecev ječe.

Kakor je splošno znano, dajejo „Mauthnerjeva“ semena za repo za klapo veliki dobitek. Ravno tako izvrstna in nedosegljiva so Mauthnerjeva semena za zelenjavno in cvetlično. (309—12)

Gospodarstvo.

Dunajska borza v preteklem tednu.

Borza pečala se je v tem tednu predvsem s konverzijo skupne rente. Rok za priglašanje radi vrnitve kapitala potekel je z včerajšnjim dnem, in kar je že danes znano imela je konverzija pričakovani polni uspeh. Izmej vseh k konverziji vzklicanih 3600 milijonov krov skupne rente zahtevalo se je v celem le za 2:3 milijona krov, da se vrene kapital. Izmej teh odpade na Avstroogrsko približno 700.000 K, na Angleško 600.000 K ostalo na Francijo in Nemčijo. V Avstroogrske so zahtevali 1000 K. Ostalo na Francijo in Nemčijo. V Avstroogrske so zahtevali posestniki vinkuliranih rent, ker so se leti radi obširnosti, ki je spojena z njih prodajo, odločili raje za vrnitev kapitala.

Popolna brezposelnost dunajske borze izginila je, vsled vpliva ugodnega izida konverzije, pa le za kratko čas, ker je mlačna struja inozemskih borz in pa nadaljevanje praškega runa vedla do prodaj v širšem obsegu.

Vsled ugodnih vesti glede bilance napredovalo so zlasti delnice zemljekreditnega zavoda in Länderbanke. Avstrijske kreditne delnice padle so napram prešlo tednu za K 2:75, ogr. kreditne za 3:50; izmej transportnih vrednosti nazadovale so delnice drž. železnice za K 7:50, one južne železnice za K 4:75. Tudi na industrijskem trgu je vladala dokajna brezposelnost, kar je povzročilo pri Alpinkah nazadovanje za K 7:75, pri praških želez. delnicah nazadovanje za K 25 — pri rima delnicah nazadovanje za K 1:50. Rente ostale so skoraj nespremenjene.

Novci in valute vzdržale so svojo ceno, mej tem ko se je denar podražil. **Konverzija rente.** Opazujemo svoje čitatelje na to, da je finančno ministrstvo določilo ljubljansko kreditno banko za priglaševališče radi konverzije rent, ter da sprejema že sedaj zadevne priglase. Konverzija se izvrši brez vsakih stroškov. Vsa podrobnejša pojasnila daje banka radovljeno pismeno in ustmeno.

Listnica uredništva

Josip Reich

parna
barvarija in kemična spiralnica
ter likanje sukna
Poljanski nasip — Ozke ulice št. 4.
se pripravlja za vso v to stroko spa-
dajoča dela.

Postrežba točna.

Cene nizke.

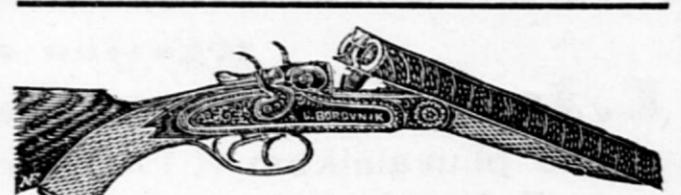
Stanovanje

v I nadstropju s 4 sobami in pred-
sobno, kuhinjo, drvarnicu in malim
vrtom, odda se za maj. Stanova-
nje se lahko razdeli tudi na 2 stranki.
Povpraša se pri dolenski mit-
nici št. 1. (424-3)

100 milijonov razglednic

najokusnejših, najlepših in najnovnejših
iskanij v zlatu in svilu kakor: velikonočne,
pokrajinske, cvetlične, umetniške, genre,
vočilne in godovne razglednice, 100 kom-
adov sortiranih 3 K 60 v. Pri odvetju
800 komadov 9 K. Vsak naročnik dobi
še po vrhu zastoj krasno mapo pisem
skega papirja s kuverti. Razpoljila se po
vzetju. — Po 50 komadov se razpoljila
le, aks so naročnina 2 K 20 v. naprej po-
sje in sicer franko. (423-3)

Razpošiljalna tvrdka Eberson
Dunaj XX/I. poštni predal.

Ljudevit Borovnik

puškar v Borovljah (Ferlach) na
Koroškem

se pripravlja v izdelovanje vsakovrstnih
pušč za lovce in strelice po najnovnejših
sisteh pod popolnim jamstvom. Tudi pre-
dejne stare samokresnice, vsprejema vsako-
vrstna popravila, ter jih točno in dobro
izvršuje. Vse puške so na c. kr. presku-
valnici in od mene preskušene. — Ilustro-
(22) vane ceniki sestavljeni. (9)

GRAND PRIX

Pariška svetovna razstava 1900.

Svetovnoslavna ustna voda.
Dobiva se povsod. (231-10)

Odlikan s kolajno na pa-
riški razstavi leta 1900.

Tovarna pečij

in raznih prstnih izdelkov

Alojzij Večaj

v Ljubljani, Trnovo, Opekar-
ska cesta, Veliki Stradon 9

priporoča vsem zidar-
skim mojstrom in stav-
benikom svojo veliko
zalogo
najmodernejših pre-
šanih ter barvanih
prstnih

pečij
in najtrpežnejših
štidelnih ognjišč

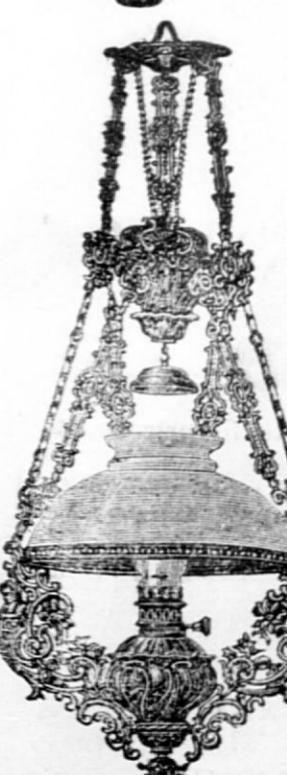
lastnega izdelka, in
sicer rujavih, zelenih,
modrih, sivih, belih,
rumenih itd. po naj-
nižjih cenah.

Ceniki brezplačno in po-
stnino prosto. (16-9)

Avgust Agnola

Ljubljana
Dunajska
cesta 13.

Velika
zaloga
steklenine,
porcelana,
svetilk,
zrcal,
šip itd. itd.
po najnižjih
cenah.

St. 36/pr.

Razpis.

(560-2)

Podpisani deželni odbor razpisuje službo stražnega nadzornika v deželnih prisilnih delalnici v Ljubljani

z letno plačjo 1600 K. prostim stanovanjem ter s pravico do dveh v po-
kojino vštevnih petletnic po 100 K.

Prosilci morajo dokazati, da so dovršili vsaj 4 razrede kake srednje
šole, da so usposobljeni za službovanje v kaznilnicah ali prisilnih delalnicah,
da so v govoru in pisavi popolnoma zmožni slovenskega in nemškega je-
zika, ter da niso še prekoračili 40 let.

Prednost imajo taki prosilci, kateri so veči tudi še laškega jezika.

Pravilno opremljene prošnje so predložiti podpisemu deželnemu odboru

do 25. marca 1903.

Od deželnega odbora kranjskega v Ljubljani

dne 20. februarja 1903.

Vsak dan
dojde
sveže, mično
blago.

Najmodernejša,
najelegant-
nejša in
najfinije
damska
konfekcija.

Najnovejše in
najboljše
za gospode
in dečke.

Angleško
skladišče
oblek
Resljeva
cesta št. 3.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Bejaku.

Izvod iz voznega reda.

veljaven od dne 1. oktobra 1902. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Praga čez Trbiž. Ob 12. uri 24 m ponoči osobni vlak
v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Aussee,
Solnograd, čez Klein-Reiffing v Steyr, v Linc na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m
zjutraj osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez
Selzthal Solnograd, Inomost, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m dopoldne
osobni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Selz-
thal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curib, Genevo, Pariz,
čez Klein-Reiffing v Steyr, Linc, Budejvice, Plzen, Marijine vare, Heb, Franzova vare,
Karlove vare, Prago, Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri 50 m ponoči osobni vlak
v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, (Trst-Monakovo direktni vozovi I. in
II. razreda.) — Proga v Novo mesto in Kočevje. Osobni vlaki: Ob 7. uri 17 m zjutraj v
Novomesto, Straža, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m popoludne istotako, ob 7. uri 8 m
zvečer v Novomesto, Kočevje. Pribor v Ljubljano juž. kol. Proga iz Trbiža. Ob 3. uri 25 m
zjutraj osobni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost, Franzensfeste, Solno-
grad, Linc, Steyr, Isl, Ausse, Ljubno, Celovec, Beljak, (Monakovo-Trst dirlktni vozovi I.
in II. razreda.) — Ob 7. uri 12 m zjutraj osobni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 17 m do-
popudne osobni vlak z Dunaja čez Amstetten, Lipsko, Prago, Francove vare, Karlove
vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budejvice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curib,
Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, St. Mohor, Pontabel. —
Ob 4. uri 44 m popoludne osobni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljak, Celovca, Mo-
nakovega, Inomosta, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer osobni vlak z
Dunaja, Ljubna, Beljak, Celovca, Pontabla, čez Selzthal iz Inomosta, Solnograda. —
Proga iz Novega mesta in Kočevje. Osobni vlaki: Ob 8. uri 44 m zjutraj iz Novega mesta
in Kočevje, ob 2. uri 35 m popoludne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevje in ob
8. uri 35 m zvečer istotako. — Odhod iz Ljubljane drž. kol. v Kamnik. Mešani vlaki: Ob
7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoludne in ob 6. uri 50 m zvečer. — Pribor v Ljub-
ljane drž. kol. iz Kamnika. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 11. uri 6 m dopolu-
dne in ob 6. uri 10 m zvečer. (1)

Št. 3.913.

Razglas.

(549-2)

Podpisani mestni magistrat naznanja stavodolžnim mladeničem:

1. Glavni nabor za deželno stolno mesto Ljubljano
se bo vršil letos 20. in 21. marca v „Mestnem domu“
na Cesarsa Jožefa trgu, in sicer 20. marca za one zunanje mlade-
ničice, katerim se je dovolilo priti k naboru v Ljubljano, 21. marca pa za
mladeniče, ki so pristojni v Ljubljano.

Začetek ob 8. urij dopolne.

2. Stavljenec, odnosno tudi njegovim moškim svojcem, ki se pozovejo
k naboru, je priti v pravem času in snažnim na nabiralnišče, ter naj vlože
v pravem času potrebne dokaze, če se oglaše za ugodnost:

- kot kandidat duhovskega stanu, kot posvečeni duhovniki in kot na-
meščeni dušni pastirji (§ 31 voj. zak.);
- kot podučitelji, učitelji in učiteljski kandidatje (§ 32 voj. zak.);
- kot posestniki poddedovanih kmetij (§ 33 voj. zak.);
- iz rodbinskih razmer (§ 34 voj. zak.);
- enoletne prezentne službe (§ 25—29 voj. zak.);

3. Stavljeni, kateri žele ugodnost po §§ 31—34 voj. zak. in imajo
tudi pravico do ugodnosti enoletne prezentne službe, morejo se zglasiti,
ako bi se jim odklonila prošnja za kako prej omenjenih ugodnostij, za
ugodnost enoletne prezentne službe pri glavnem naboru.

4. Kdor zanemari stavno dolžnost, ali v obči, katero iz vojnega zakona
izvirajočih dolžnostij, se ne more izgovarjati, da mu ni bil znan ta razglas.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dne 13. februarja 1903.

Založena 1847. Založena 1847.

Tovarna pohištva
J.J.NAGLAS
v Ljubljani

Zaloga in pisarna:
Turjaški trg št. 7 Trnovski pristan št. 8-10
priporoča po najnižji ceni:
oprave za spalne sobe, oprave za
jedilne sobe, oprave za salone,
Zimnate modroce, modroce na
peresih, otroške vozičke, za-
store, preproge itd.

Sode

dobre in močne, od 600 do 700 litrov,
prodaja po nizki ceni 581-2
Fran Cascio, Vegove ulice št. 10.

Lesena baraka

iz meesnovega lesa, 12 metrov dolga
in 7 metrov široka, se prodaja.

Kje? pove upravnštvo »Slov.
Naroda«. (575-2)

Išče se

Zastopnik pivovarne

za Ljubljano in okolico.

Naslov se izve pri upravnštvu
»Slov. Naroda«. (576-2)

Prodajalko

za trgovino s špecerijskim, manufak-
turnim in norimberškim blagom, sa-
mostno delavko, ki je tudi nekaj
korespondence vajena, sprejme

Katarina Zwenkel v Sevnici,
Spodnje Štajersko. (579-2)

Sprejme se takoj

Ženska

ki bi bila za vsako delo ter vajena
pravilno slovensko in nemško pisati,
— Prednost imajo one, ki razumejo
tudi laško.

Ponudbe se prosi pod naslovom:
„Stalna služba“ poštno ležeče Ljub-
ljana. (568-2)

Zavitki à 5 kg

inozemskega blaga vsake kakovosti,
zlasti kave, sladkorja, neapolj-
ske paste, kakor tudi jajc, droge
in južnega sadja pošljam takoj
proti pošti povzetju po ugodni ceni.

Zastopniki vseh deželi proti proviziji
se iščejo. (262-9)

Cenik zastonj.

Giovanni Siega, Trst,
Via del Boschetto št. I, P. II.

2 žrebanji 2. marca!

Prodajamo: (518-4)

1 Dombavsko srečko,
1 ogr. krizevo srečko, dobitne liste,
1 srbsko tobačno srečko

1 Józsvy-srečko
v 33 mesečnih obrokih po 2 K ali v 25/
mesečnih obrokih po 2 K 50 vin.
v gotovini 55 K.

Vsako leto 9 žrebanj, glavni dobitki 30 000 K,
20.000 K, 10.000 frankov itd.
Takošnja samostojna pravica do igre. Listi
za žrebanje zastonj.

Menjalnica FRIEDLÄNDER & SPITZER
Dunaj I, Schottenring 1.

4 pari čevljev

K 5-60

se oddajo le vsled nakupa velikih množin
za to nizko ceno. 1 par čevljev za gospode,
1 par za dame za zavezovati; nadalje po
1 par modnih čevljev za gospode in dame,
najnovejše facene praktične za vsak letni
čas. Vsi ti štirje pari z močno zbitimi pod-
plati K 5-60. Vsak naročilu dobitki 1 par pi-
sanih copat zastonj. Pri naročilu zadostuje
dolgov. Pošilja se s povzetjem. Zamen-
jatev dovolena. (247-6)

Schuhexport Eberson
Dunaj XX/I. Poštni predal 560.

</div

AVGUST REPIČ

sodar

Ljubljana, Kolezijske ulice 16
(v Trnovem)
izdeluje, prodaja in popravlja
vsakovrstne

SODE
po najnižjih cenah.
Kupuje in prodaja staro vinsko posodo.

Pri nakupovanju
= suknenega =
in manufakturnega
blaga =
se opozarja na tvrdko

HUGO IHL

v Ljubljani
v Špitalskih ulicah št. 4.
Velika zalog
suknenih ostankov.

Pariski moderci!

Sprejaj ravna oblike,
ne tišči na želodec.
priporoča v največji izberi
flozij Persché
v Ljubljani
Pred škofijo št. 21.

Tovarna in prodaja oljnati barv, firneža in lakov.
→ Električni obrat. ←
Ustanovljen: Brata Eberl 1842.
Prodajalna in komptor:
Miklošičeva cesta št. 6.
Delavnica:
Igriske ulice št. 8.
Plesarska mojstra c. kr. drž. In c. kr. priv. juž. želez.
Slikarja napisov.
Stavbinska in pohištvena pleskarja.
Velika izbirka dr. Schoenfeld-ovih
barv in tubah za akad. slikarje.
Zaloga čopičev za pleskarje, sli-
karje in zidarje, štedilnega mazila za
hrastove pode, karbonilna itd.
Posebno priporočava slav. občinstvu
največje, najboljše in neprekinljivo
sredstvo za likanje sobnih tal pod
imenom „**Rapidol**“.
Priporočava se tudi sl. občinstvu za
vse v najino stroko spadajoče delo v
mestu in na deželi kot priznano realno
in fino po najnižjih cenah.

Frid. Hoffmann
urar
Ljubljani, Dunajska cesta
priporoča svojo največjo zalogu
vseh vrst
žepnih ur
zlatih, srebrnih, iz tule, jekla in nikla, kakor tudi stenskih ur, budilki in salonskih ur, vse samo dobre do najfinje kvalitete po nizkih cenah.
Novosti
v žepnih in stenskih urah so vedno
v zalogi.
Popravila se izvršujejo najtočneje.

Za jetične. Na zdravniškem kongresu je konstatoval prof. pl. Leyden, da je samo v nemški državi okoli 1,200,000 ljudi stalno bolnih za jetiko, izmed katerih jih umre na leto okoli 180,000 za to grozno bolezni. Jetično bolezen provzročujejo tuberkulozni bacili, kakor se je spoznalo. Te bacile vdihava vse sicer vsak človek, zakleniti jih ne moremo. Ako pa slučajno veliko ljudi, ki take bacile vdihavajo, ne oboli za jetiko, potem nam to dokazuje, da ima človeško telo spremnost, tako vdihane tuberkulozne bacile storiti neškodnimi. Ondi, kjer se sapnik raztegne v fine veje — tako imenovan "bronchie" — ki vodijo v pljuča, ležita dve žlezi, tako imenovani "bronchial" ali pljučni žlezni; k čemu pa ti služiti, so učeni zdravnikri precej dolgo tuhtali. Zdaj seveda vemo iste pričeti svoje razvidnijo opravilo v pljučih. Kjer pa oni žlezni vsled podedovane bolezni, slabosti ali drugega organičnega moreja ne moreta dajati dovolj soka, in kjer so postala pljuča vsele prehlajena ali prahu ali drugih vplivov občutljiva, tam se morejo vrvajoči se tuberkulozni bacili vseliti in prej ali pozneje izbruhnujeti.

Pametna misel je torej našla, da se morata utrditi in ojačiti oni bronchialni žlezni, ako se namerava uničiti tuberkulozne bacile. Tega se je oprijel dr. Hoffmann ter je sam iznašel iz one okrepujoče snovi pljučnih žlez zdravilo zoper pljučne bolezni (kronične katarhe in jetiko), katero je imenoval Glandulén.

Glandulén ni nič strupenega pa tudi nič kemično izmišljenega, temveč se napravila iz svežih bronchialnih žlez popolnoma zdravih in pod živinozdravniškim nadzorstvom zaklanjih koštrunov — narava sama ponuja nam zdravila zoper bolezni, treba jih le poiskati. Bronchialne žlezne se pri nizkih topotih suše v brezvrščnem prostoru ter stisnijo v tablette. Vsaka tabletta tehta 0,25 g. ter obsega 0,05 g razmiljenih žlez in 0,20 g mlečnega sladkorja, da je stvar bolj okusna.

Ako se rabi Glandulén po predpisu, potem povspodbuje tek, razvedruje, moč in debelost se mnogi, izginja pa mrzlica, nočni pot in kašelj — hrakeljni izginejo in človek začne okrevit.

Veliko število zdravnikov in zasebnih oseb je potrdilo velikansko vrednost tega sredstva zoper jetiko. Kjer niso že druga sredstva pomagala, tam je pomagal Glandulén.

Glandulén se izgotavlja v kemični tovarni dr. Hoffmanna naslednikov v Meerane (Saksionsko) ter se dobiva v vseh lekarnah, kakor tudi v logi **B. Fragnerja**, c. kr. dvornega zalogatelja, Praga 203/III, v steklenicah po 100 tablet à 5,50 K, 50 tablet à 3 K — Natančne brošure o zdravljenju ter poročila bolnikov pošilja na zahtevo tovarna gratis in franko.

I (2485—5)

Vsakdo zasluži denar

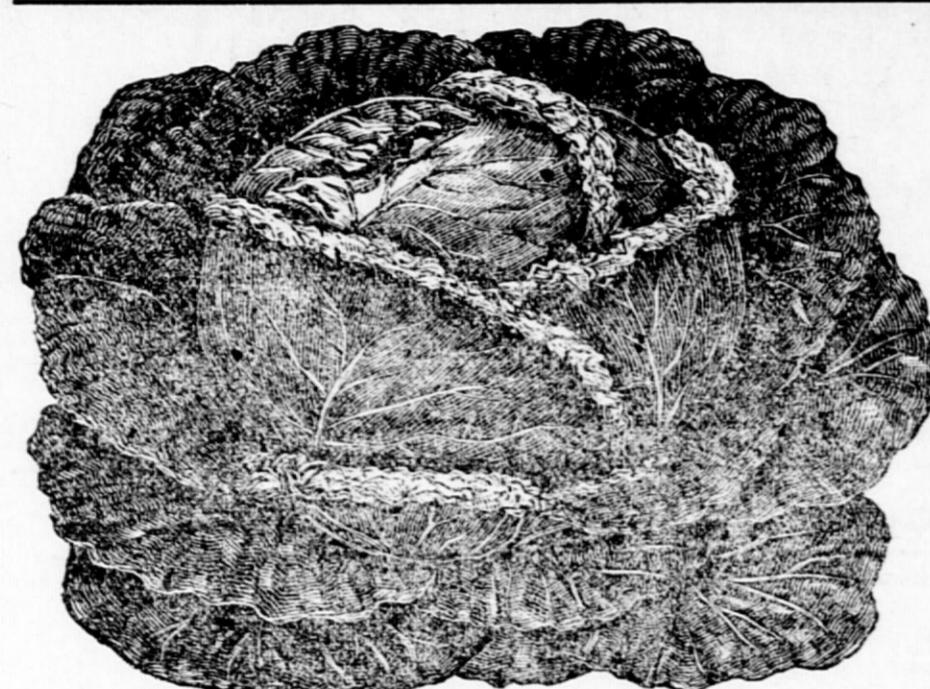
s prevzetjem solidnega zastopstva v vseh krajih.

Visoka provizija! Sijajni postranski dohodek!

Posebno primerno za

agente zavarovalnic, podob, sreček itd. itd.

Ponudbe naj se vpošljajo pod šifro: **A. B. C. poste restante, glavna pošta, Budimpešta** (Hauptposte-restante Budapest) (564—5)

Priporočilo!

Podpisani priporočam
svojo bogato zalogu

semen

Ki je edina na Kranjskem strokovno urejena trgovina s semeni ter imam vsa krmska, zelenjadna in cvetlična semena, prava in dobro kalilna, za katerih kakovost jamčim.

Nadalje imam mnogovrstne **cvetlice** v lončih ter sveže in suhe **palme**. Tudi izdelujem sveže in suhe **vence**

in **šopke** s trakovi in napisi in sploh vse v mojo stroko spadajoče predmete po najnižjih cenah.

Ilustrovani ceniki za l. 1903 se dobivajo brezplačno.

Za obilno naročbo se priporoča z odličnim spoštovanjem (3134—19)

Alojzij Korsika

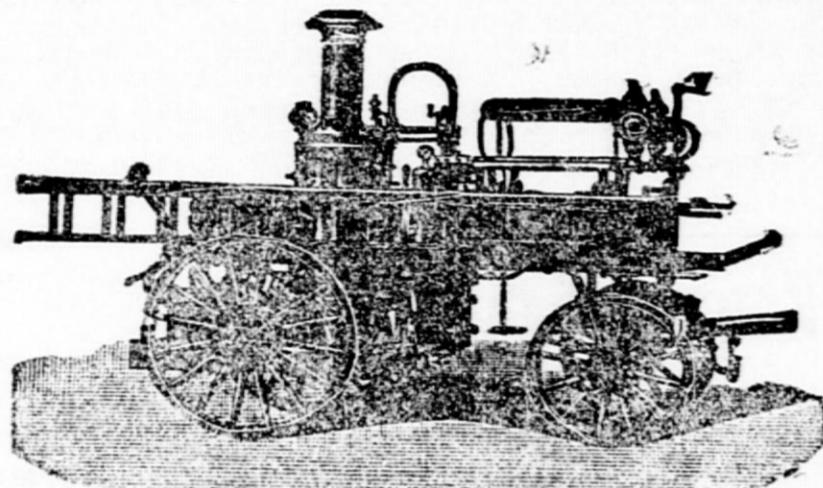
umetni in trgujoči vrtnar v Ljubljani.

Veliki požar!

zamore se lahko in naglo pogasiti samo s

Smekalovimi brizgalnicami

nove sestave, koje
od desne in leve
strani vodo vlečeo
in mečejo. V vsakem
položaju deluječe,
kretanje brizgalnice
nepotrebno!

R. A. SMEKAL

~ Zagreb ~

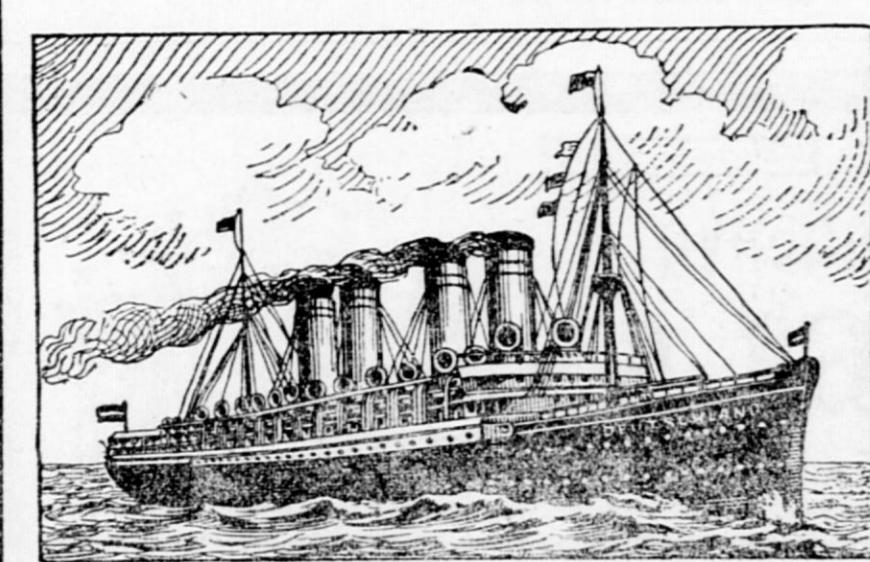
(72—5)

skladišče vseh gasilnih predmetov, brizgalnic, cevi,
pasov, sekiric, sesalk in gospodarskih strojev.

Največja in najstareja parobrodna družba na svetu poseduje 279 parnikov.

Najvarnejše, najhitreje in največje vrste velikanskih parnikov, ki
samo vozijo potnike in cesarsko pošto

iz Hamburga v Novi-York

Hamburg-Novi-York le 6 dni.

Vozne karte po predpisanih najnižjih cenah predaja ter daje pojasa-
nila točno in brezplačno

oblastveno potrjena agentura (2758—17)

Hamburg-Amerika Linie

v Ljubljani, Dunajska cesta št. 31

tako na desno od južnega kolodvora, ob progi električne železnice.

m dolg

»Deutschland«	212
»Auguste Victoria«	168
»Moltke«	160
»Pennsylvania«	171
»Graf Waldersee«	170
»P. latia«	140
»Batavia«	152
»Bulgaria«	152
»Fürst Bismarck«	200
»Columbia«	140
»Blücher«	160
»Pretoria«	170
»Patricia«	171
»Phoenicia«	140
»Belgravia«	152
»Armenia«	170

Higijenične pljuvalnice

natančno po predpisu, priporoča

Andr. Druškoviča nasled.

(538—2)

Valentin Golob

trgovina z železino

Ljubljana, Mestni trg 10.

Cena pljuvalnikom K 1:40, pri naročbi 10 komadov franko.

Dobivajo se tudi 50 cm visoka železna stojala.

FERSAN-CACAO

je železito, redilno in krepilno sredstvo, ki množi kri in jači živce, ter je jako okusno in lahko prebavljivo. Vprašajte svojega zdravnika.

Glavna zalog za Kranjsko: (1156—42)
Josip Mayr, lekarna „pri zlatem jelenu“ v Ljubljani.

Prva hryatska

(425—2)

največja, najsolidnejša in najcenejša tovarna

zastorov (rolet) in zatvornic (zaluzij)

lesenih in železnih valjčastih zatvornic (Rollenläden) za prodajalne

Zagreb Ilica št. 40 G. SKRBIĆ Zagreb Ilica št. 40 priporoča svoje solidne in cene izdelke.

Naročila izvršujejo se točno in najsolidnejše.

Edina zalog
tovarn za čevlje

D. H. Pollaka na Dunaju.

Najudaneje podpisana si usojam p. n. občinstvu naznaniti, da imam vedno v zalogi jako bogato izberi vsakovrstnih

obuval za gospode, dame in otroke

kakor tudi športnih obuval.

Da se izognete manj vredne konkurenčne, pazite natanko na tovarniško znamko, ki je vtisnjena na podplatih.

Za mnogobrojen nakup prosi ter se priporoča s posebnim spoštovanjem

Julija Stor

lastnica (3121—7)

samo v Prešernovih ulicah št. 5 (prej Slonove ulice) v Ljubljani.

Zunajna naročila se izvršujejo točno in najbolje.

Pozor!

Priporočam svojo bogato zalogo pušk najnovježnih sistemov in najnovježe vrste, revolverjev i. t. d., vseh predlagajočih rekvizitov in munitije, posebno pa opozarjam na

trocevne puške

katera izdelujem v svoji delavnici in katere se zaradi svoje lakkote in priročnosti vsakemu najbolje priporočajo.

Ker se pečam samo z izdelovanjem orožja, se priporočam p. n. občinstvu za mnogobrojna naročila ter izvršujem tudi v svojo stroko spadajoče naročbe in poprave točno, solidno in najceneje.

Z velespoštovanjem (543—3)

Fran Sevcík

puškar v Ljubljani, v Židovskih ulicah.

Ilustrovani centrik se pošilja na zahtevo zastonj.

FR. P. ZAJEC

Ljubljana

Stari trg štev. 28
urar, trgovce z zlatino in srebrino in z
vsemi optičnimi predmeti.

Nikelasta remontoar
ura od gld. 1.90.
Srebrna cilinder rem.
ura od gld. 4.90.

Ceniki zastonj in franko.

MODERCE

natančno po životti meri za vsako starost,
za vsaki život in v vsaki facon

perilo, klobuk za dame, tkana in kratka
roba na debelo in na drobno.

priporoča

HENRIK KENDA

v Ljubljani, Glavni trg 17.

Važno! Za Važno!
Gospodinje, trgovce in živinorejce.
Najboljša in najcenejša postrežba
za drogve, kemikalije, zelišča, cvetja,
korenine itd. tud po Kneippu, ustne
vode in zobi prasek, ribje olje, re-
dilne in pospalne moke za otroke,
dišave, mila in sploh vse toaletne
predmete, fotografische aparate
in potrebščine, kirurgična obvezila
vsake vrste, sredstva za desinfekcijo,
vesel in paste za tla itd. —
Velika zaloga najfinješega rumna in
konjakov. — Zaloge svežih maz-
neratnih vod in solji za kopal.

Oblastv. konces. oddaja strupov.

Za živinorejce
posebno priporočljivo: grenka sol,
dvojni sol, solter, encjan, kolmož,
krmilno apno itd. — Vnanj naročila
se izvršujejo točno in solidno.

→ Drogerija →

Anton Kanc

Ljubljana, Šelenburgove ulice 3.

Klobuke

najnovejše facone
priporoča po najnižji ceni

Blaž Jesenko

Ljubljana, Stari trg 11.

Anton Presker

krač in dobavitelj uniform avstrijs-
kega društva železniških uradnikov

Ljubljana, Sv. Petra cesta 16

priporoča svojo veliko zalogu

gotovih
oblek za
gospode in
dečke,
jopic in
plaščev
za gospe,
nepre-
močljivih
havelokov
i. t. d.

Obleke po meri se po najnovejših
uzorcih in najnižjih cenah izvršujejo.

Sprejemata zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na doživetje in smrt z zmanjšujočimi se vplačili.

Vsek član ima po preteklu petih let pravico do dividende.

„SLAVIJA“
vzajemna zavarovalna banka v Pragi.
Reservni fondi: 25,000.000 K. Izplačane odškodnine in kapitalje: 75,000.000 K.
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države
z veskozi slovensko-narodno upravo. (26-21)
Vsa pojasnila daje:
Generalni zastop v Ljubljani, čepr pisarne so v lastnej bančnej hiši
v Gospodskih ulicah štev. 12.

Zavaruje poslopnja in premičnina proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenuje takoj in najkulantneje. Uživa najboljši sloves, koder posluje Dovoljuje iz čistega dobička izdatne podpore v narodne in občinkoristne namene.

G. RUMPEL, inžener in stavni podjetnik
Dunaj, XIX., Coloredogasse 38 (527-3)
prevzame predela, napravo projektov in zgradbe vodovodov,
plinarn in kanalizacij vsake vrste in v vsaki
velikosti.

Razglas.

Pri županstvu v Postojini je izpraznjano

mesto občinskega tajnika

z letno plačo K 1200.—
Prošnje, opremljene z dokazili o usposobljenosti za to službo, vložiti je
do 15. marca t. l.

Županstvo občine Postojina

dn 15. februarja 1903. (482-3)

Muzikalije

Kataloge za

klavir

harmonij

gosli

celo

citre

komorno godbo

orkester

kitaro

pesmi

humoristiko

zbore

duete, tercete

naucne knjige

zastonj

in poštne prosto. (597)

OTO MAASS

zalogu muzikalij in raznoterosti DUNAJ VI./2, Mariahilferstrasse Nr. 91.

Velik krah!

New-York in London nista priznala niti evropski celini ter je bila velika tovarna srebrne prisiljena, oddati vso svojo zalogu zgozl proti majhnemu platu delavnih moči. Pooblaščen sem izvršiti ta nalog. Pošljam torej vsakomur sledete predmete le proti temu, da se mi povrne gld. 6.60 in sicer:

6 komadov najfinješih namiznih nožev z pristno angleško klinjo;
6 komadov ameriških patentiranih srebrnih vilič iz enega komada;
6 komadov " " jedilnih žlic;
12 komadov " " kavnih žlic;
1 komad ameriška patentirana srebrna zajemalnica za juho;
1 komad ameriška patentirana srebrna zajemalnica za mleko;
6 komadov angleških Viktorija čašic za podklado;
2 komada efektnih namiznih svečnikov;
1 komad čedilnik za čaj;
1 komad najfinješa sijalnica za sladkor.

42 komadov skupaj samo gld. 6.60.

Vseh teh 42 predmetov je poprej stalo gld. 40 ter jih je moči sedaj dobiti po tej minimalni ceni gld. 6.60. Ameriško patent srebro je skozi in skozi bela kovina, ki obdrži bojo srebra 25 let, za kar se garančuje. V najboljši do-
kaz, da leta inserat ne temelji na **nikakšni stevari**, zave-
zujem se s tem javno, vsakemu, kačemu ne bi bilo blago všeč, povrniti brez
zadržka znesek in naj nikdo ne zamudi ugodne prilike, da si omisli to **krasno
garniture**, ki je posebno prikladna kot **prekrasno**.

svatbeno in priložnostno darilo

kakor tudi za vsako boljše gospodarstvo. — Dobiva se edino le v

A. HIRSCHBERG-a

eksportni hiši ameriškega patentiranega srebrnega blaga
na Dunaju II., Rembrandtstrasse 19/M. Telefon 14597.

Pošilja se v provincijo proti povzetju, ali če se znesek naprej vpošlje.

Cinstni pratek za njo stane 10 kr.

Pristno le z zraven natisnjeno varstveno znakmo (zdrava kovina).

Izvleček iz pojavnih pisem.

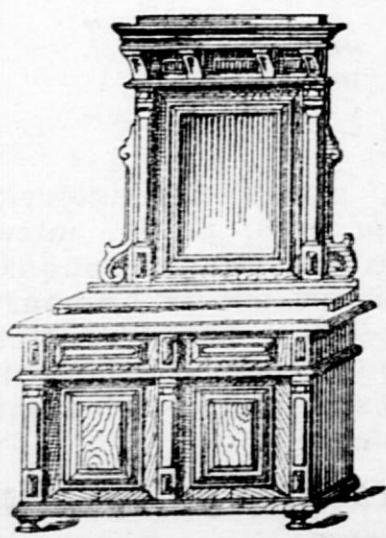
Bil sem s pošiljatvijo krasne garniture S patentirano srebrno garnituro sem
jako zadovoljen. Ljubljana. jako zadovoljen.

Oton Bartusch, c. in kr. stotnik v 27. pešp. Tomaž Rožanc, dekan v Mariboru.

Ker je Vaša garnitura v gospodinjstvu kako koristna, prosim, da mi pošljete še
jedno. — St. Pavel pri Preboldu. Dr. Kamilo Böhm, okrožni in tovarniški zdravnik.

Prva kranjska mizarska zadruga

v Šent Vidu nad Ljubljano

se priporoča sl. občinstvu v naročitev
raznovrstne temne in likane **sobne
oprave** iz suhega lesa solidno izgo-
tovljeno po lastnih in predloženih vzorcih.
Velika zaloga raznovrstne izdelane
**oprave za salone, spalne
in jedilne sobe** je na izberu
cenjenim naročnikom v lastnem skladšču-
tik kolodvora v Vižmarjih.

V prav obilno naročitev se priporoča

Jos. Arhar

načelnik.

(81-8)

C. kr. priv. tovarna za cement

Trboveljske premogokopne družbe v Trbovljah
priporoča svoj pripoznamo izvrsten **Portland-cement** v vedno
jednakomerni, vse od avstrijskega društva inženirjev in arhitektov določene pred-
dipe glede tlakovne in odporne trdote **daleč nadklrijajoč** dobrati, kakor
tudi svoje priznano izvrstno **apno**.

Priporočila in spričevala

raznih uradov in najslavitejših tvrdk so na razpolag o.
Centralni urad:
Dunaj, I., Maximilianstrasse 9.

Razpis.

Za zgradbo dvorazredne ljudske šole na Brdu pri Lukovici

se razpisujejo naslednja dela:

1.	Zidarska	cenjena	K	15.847—
2.	Kamnoseška	"	"	1.714.02
3.	Tesarska	"	"	4.757.79
4.	Mizarska	"	"	1.733—
5.	Ključavničarska	"	"	3.167.12
6.	Kleparska	"	"	750.91
7.	Plesarska	"	"	439.12
8.	Slikarska	"	"	90.49
9.	Lončarska	"	"	498—
10.	Steklarska	"	"	371.55

ki se bodo oddajale ali posameznim, ali skupno jednemu podjetniku po
manjšali dražbi **dne 16. marca t. l. dopoldne na Brdu**, ali po
pismeni, ali ustmeni ponudbi proti 5% varščini. Načrti s proračunom so
na vpogled v župnišču na Brdu. (510-2)

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v Knezovi hiši, na Marije Terezije cesti št. 1
obrestuje hranilne vloge po **4½%**
brez odbitka rentnega davka, katerega posojil-
nica sama za vložnike plačuje.

Uradne ure: razun nedelj in praznikov vsak dan od
8.—12. ure dopoludne. (304-28)

Poštne hranilnične urade štev. 828.406. Telefon štev. 57.

Razstava umetnih vezenin

Singer Co., delniške družbe za šivalne stroje

v letnem salonu hotela „pri Maliču“ v Ljubljani

v zvezi

z brezplačnim poukom v vezenju.

Vsa dela so izvedena na

originalnem Singer-Central-Bobbin F šivalnem stroju.

Otvoritev

v torek, 3. marca 1903.

Najvišje priznanje:

„Grand Prix“

na svetovni razstavi v Parizu leta 1900.

Ustop prost.

